

1232.

K. A. Hermann'i

Salmikud.

Teine kimbukene.

Tartus.

K. A. Hermann'i trüff ja kulu.
1892.

7232

K. A. Hermann'i

Salmikud.

II Gümnaasium, II Progümnaasium, II Reaalkool

Teine kimbukene.

Reamatukogu

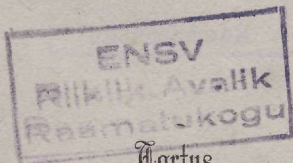
Inv. Nr.

2697

Liigi Nr.

Järelkorra Nr.

227

Tartus.

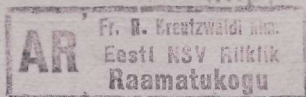
K. A. Hermann'i trüff ja tulu.

1892.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 4 сентября 1892 г.

Ag 892

Hermann

9961

Teretus.

Teid ma teretan, Eesti-maa pojad,
Laulumehed hulgani!
Teid ka teretan, Eesti-maa tütreid,
Maesed, neiud, rõõmsasti!
Teid kutsun laulma ja mängima,
Laulma ja mängima!

Isamaale.

See isamaa laul, mis laulan ma,
Ei tunne wäsimust weel.
Kui tõstan häält, siis rõõmustan ka,
Mul armastust kõlab keel.

Kas on mul rõõmu ehk kurwastust,
See heli saadab mull' tugewust ;
Sest alati laulan ma :
Dh õitse, isamaa, ja !
Dh õitse ja !

Kallis ja kaunis.

Kallis ja kaunis, mu südames seisab,
Kallis ja kaunis, mu isamaa !
Sina minul meeles hommikul, õhtul,
Isamaa, kaswa ja edene ja !

Kui on sul kurwastust, ahastust kanda,
Siis mina sinuga saan kurwaks ka,
Kui sul on valu, ahastust, häda,
Ära, mu isamaa, ehmata ja !

Et kõlaga.

Et kõlaga me laulu-hääl
 Me isamaale nüüd;
 Just nagu linnult oksa pääl
 Käib lahke laulu hüüd.

Küll koht, mu meeles armas ta,
 Kus olen sündinud;
 Siin tahan rõõmus olla ma,
 Ei ihaldagi muud.

Siin esimest jain mälestust
 Kord meelde, hinge ma,
 Ei tundnud ma siin wiletsust,
 Ei häda hirmuga.

Küll koht, mu meeles armas ta,
 Kus olen sündinud;
 Siin tahan rõõmus olla ma,
 Ei ihaldagi muud.

Sind armastan.

Sind armastan mina, mu isamaa,
 Su auuks ma tõstan hääle,
 Küll mõtlen ma ikka ju pääle,
 Kui waewa, waesust kannan ka,
 Kri raske ju pinnal on elada:
 Jah, kallis, küll armastan sind!

Sind armastan mina, mu isamaa,
 Sa heisad mul ikka meeles,
 Ja siust on kõnet mu keeles.
 Ma kurrw, kui oled õnneta,
 Ja rõõmus siis jälle, kui kosud sa:
 Jah, kallis, küll armastan sind!

Armas isamaa.

Minu armas isamaa,
Sulle olen andnud enda!
Sinu kasuks kutsuda
Püüan tööle öde, wenda.

Magu kaunis õunapuu,
Kofu sina tugew, truu!
Sinu tüttred, pojad ka
Mingu ilul õitsema!

Isamaa,
Mulle kallis oled ja.
Sulle ma
Laulan lõbuksellega,
Kuni elan, liigun ma.

Sinu metsad, sinu maad,
Sinu männad, kuused, kased
Minul meeles mõlguvad,
Reist ja laulu luua lased.

Sinul orud, sinul mäed,
Sinul töödeks wirgad käed!
Wäike, waitne oled ja,
Siisgi hüüan mõnuga:

Isamaa,
Mulle kallis oled ja.
Sulle ma
Laulan lõbuksellega,
Kuni elan, liigun ma.

Kui kõnelõnga.

Kui kõnelõnga looksin
Ma saja keele pääl,
Kui loolt löbu tooksin,
Et pilwelt kõlaks hääl,
Ma paisutaksin pugu
Küll lahke meelega
Ning ijamaale lugu
Ka kõlakelega.

J. Suonio järel Soome keelest.

Töötus.

Tulge kokku, Gesti pojad,
 Kui veel päike paistab meil'!
 Waimud, hinged, nagu ojad
 Woolaku weel ühte teil:

Töötage tormis, tuules,
 Truudust südames ja huules,
 Wanduge ka käsikäes
 Sjamaad nüüd kaitsta wäes.

Kuulgu taewas, maa ja meri,
 Kuulgu terve suur maailm,
 Wannet, mis toob Gesti weri,
 Gesti juu ja Gesti film!

Truwid hingesid me' näinud,
 Ei nad ole kõik meilt läinud:
 Kellel ühtlust meelsuses,
 See on õige Gesti mees!

Oh kallis maa!

Oh kallis maa,
 Mu kodumaa,
 Sind laulan rõõmuga;
 Oh kaunis maa,
 Täis ilu ja,
 S'us lapsepõlwe mälestus
 Du armas ikka mul,
 See igal päeval hinges uus
 Küll õhtul, hommikul.

Kodumaa teretus.

Sind teretan ma,
 Dh kodumaa,
 Sind teretan ma
 Müüd rõõmuga,
 Sull' soovin ma õnne, õnnistust ka,
 Sull' soovin ma kosu, oh kallis maal!

Dh ela ja hästi, armas pind,
 Su poegade arm, see kaitsku sind;
 Dh jäägu ja kauniks, ilusaks weel,
 Sul tütreid iluks eluteel!

Ka kõlaga armsalt lauluhääl
 Su aasal ja wainul, wälja pääl,
 Jah, kõlaga helid orul ja mäel
 Ja hüüdku hingesid imewäel.

Mis on?

Mis on, mis südant küll rõõmsaks teeb,
 Mis teeb, et julgust hinges teeb?
 Mis armsam paik siin ilma sees
 Ning armsam koht meil silma ees?
 See on mu kallis koduke,
 Kus tulin ütsford ilmale.

Mis on, mis kaugel jääb wõõral maal,
 Muih' hiilgab wastu igal a'al?
 Kui järaw täht, ei kustu ta,
 Waid paneb hinge ihama?
 See on mu kallis koduke,
 Mis ala hiilgab hingesse.

Mis on, mis wägewa kõlaga
 Muih' täidab südant eluga
 Ja paneb rinnas põlema
 Muih' püha leegi loitewa?
 See on mu kallis koduke,
 Mis süütab südant leegile.

Oh kodu, kallis kohake,
 Ma omaks olen sinule!
 Oh õitse, kodu, kaunisti
 Ja jõua õnnel edasi.

R. Weber'i järel.

Kodu.

Kodu, armas sünnikoht, sa
 Murme, metsaga,
 Sinus leian leiba, katet,
 Wiimaks hauda ma.

Kallis, kaunis meile aina
 Kehwa neemeke,
 Kangeline, kullapindne,
 Tme rahune.

Soome keelest.

Oruke kodus.

Oh oruke kodus,
 Täis ilu ja hüüd,
 Täis lillelist ehet,
 Kus rahulik püüd;
 Siin lehvitab õhuke
 Wärske ja waike,
 Siin walitseb waikeus:
 Oh õndjuse-paik!

Oh oruke kodus,
 Kus haljus ja hääl,
 Kus wili on lehtamas
 Põldude pääl;
 Siin oja'ise kaldal
 On puhata hääl,
 Siin tahab küll kaja,
 Siin pärjal on pää!

Saksa keeli salmitku põhjusel.

Armas paik.

Kus ma wiibin rõõmuga
 Ohtu hilja wilus?
 Waikses orus kohinal
 Käib üks westki ilus;
 Sääl ka wäike ojake,
 Ümber puud ka ringil;
 Tihti tunnid istun jääl
 Haljas wõjas pingil.

Lilledene murul ka
 Rõnelema tipub,
 Ning jääl ütleb fini-lill:
 Waat', mu pääke ripub.
 Koos mind otka-musuga
 Torlas, tegi kära;
 Meelt mul tema kurwaks tein'd,
 Südant murdis ära.

Walge ämblik ligineb,
 Ütleb: Ole rahul,
 Nii peab ilmas olema,
 Et kõik üks kord lahul;
 Parem süda murdugu
 Koosi armjast musust,
 Kui et armastujeta
 Sured ilma rusust.

Saia keelest.

Kodu.

Kui kangel me' wõõrsil
 Küll käisime säääl,
 Kodu sarnast ei leidnud
 Me' maailma pääl.
 Kui oled wõõrsil jõudnud
 Ehk auu latwa ka,
 Ei siisgi säääl wõi leida
 Küll kodu rahu ja.
 Kodu ja isamaa!
 Ei ole sinu sarnast,
 Oh kallid isamaa!

Ehk meelitab hiilgus
 Ja rõõm ka me' meelt,
 Kodu igatsus täidab
 Meil' hinge ja keelt.
 Ei tundmust, mida kodus
 Meil jaadab onnise,
 Wõi äratada wõõrsil
 Meil üksigi paigake.
 Kodu ja isamaa:
 Ei ole sinu sarnast,
 Oh kallid isamaa!

Ei õnne wõi leida
 Ma wõõraste maal,
 Dnn andke mull' jälle,
 Ja jäägu must saal!

Küll kõlas kodus armsalt
 Mull' linnufeste hääl,
 Küll kuulaksin weel jälle
 Ma iluheli jääl.
 Kodu ja isamaa!
 Ei ole sinu sarnast,
 Oh kallis isamaa!

Robert Burns: Tiri rahmalaul, Freiligrathi
 Saksa tõlke järel.

Kändaja.

Mu armas isamaja,
 Mu ilus emakeel,
 Weel teie kallis kaja
 Mulle kostab kaugel teel!

Süda hale,
 Sest siin kale
 Du mull' wõõras koht ja wale!

Mu armas isamaja,
 Mu ilus emakeel,
 Weel teie kallis kaja
 Mulle kostab kaugel teel,
 Siin kaugel teel.

Ungari rahwa-hymnus.

Jumal, kes sa wägewam,
 Anna meie õune!
 Suhata sa, wõimukam,
 Meie rahwast enne.
 Täiel määral kannatan'd
 Du ju meie rahwas:
 Tee, et õune aega saan'd,
 Kes ta waba, wahwas.

Ungari sõnade põhjusel.

Mis wabal waadata.

Oh minu wennad, oh minu õed,
 Mis on wabal waadata?

Flu-ilmad, õrnad õhud,
 Linnud lahke lauluga;

Peidispeiud, neidisneiud,
 Waat', mis wabal waadata.

Gestlaste laul.

Mis on sull' armas,
 Mis on sull' ilus?
 Gestlaste laul!

Mis kõige kaunim
 Rõõlab sull' kõrva?
 Gestlaste laul!

Mis teeb sul sulats
 Hinge ja südant?
 Gestlaste laul!

Mis annab wäge,
 Wõimu su hingel?
 Gestlaste laul!

Laula.

Laula, kui sul ilu aeg on käes,
 Kui sul kewade, oh laula siis!
 Kui sull' kost'wad linnu-laulud wäes,
 Wastaku neil' sinu laulu-wiis!

Pärast julle tuleb muret musta,
 Piiraid ja walad wahel ka:
 Laulust otsi sina lahutusta,
 Kui sind jätnud muu kõi leinama.

Raunis rõõm, see täitku sinu rinda,
 Laula ilu ajal lahkestel!
 Laulu ilu kallist puhast hinda
 Elus kaua maitsku meelete!

Saulja terefus.

Huttu oma woodi päält,
 Kus ta rahus puhan'd, säält
 Ürkab laulja ülesse,
 Alnast juba hüütakse:
 Tere, tere!

Sõbrad, tutwad tulewad,
 Teda ühes wõtawad,
 Lauima nemad lähewad,
 Kõigile nad hüüawad:
 Tere, tere!

Laulu wõim.

Huule, helid kõlawad,
 Kui kenaduse,
 Lõbuduse,
 Flu teri külwatakse,
 Sõed, järwed jõlawad,
 Ja mäed, orud,
 Metsjad, laaned helawad.
 Laulude laened
 Rõmul kõlisedawad,
 Lauljate hääled
 Flul helisedawad :
 Seda kaunis kuulata
 Ning ühes hääle ostamisel kuulata.
 Wõit on sel
 Lauljal, kel
 Puhas häääl
 On kuulda sääl.
 Sest peiud, neiud, lähme rutuga
 Rõik rõõmjas meeles lõbulaulu kuulama.

Laulu päewad.

Huule, kuis hüüawad
 Laulud, kuis piitawad
 Hinge sul täita nad!
 Sul nad kõlawad.
 Meeled ühte lä'ewad,
 Laikust filmad näewad,
 Armsat hüüd need päewad
 Kõrwu jätawad.

Parajam peiuke,
 Nägusam neiuke
 Tõtanud laulule,
 Lõbus on lugu see.
 Südamed neil teewad,
 Keeled hääli teewad,
 Meeled helisewad
 Kõkkukõlale!

Elu rõõm.

Laula lahkest, keelekene,
 Rõõmus olles elu teel!
 Mõlgu mahe, meeletene,
 Aeg on ilmas armas veel!
 Veel sull' paistab selgelt päike,
 Veel sull' taewas naeratab.
 Ei sind ähwarda veel äike,
 Lõbust hing sul kogu saab!

Sind ei raskus alla suru,
 Sind ei elu ehmata:
 Rõõmu teeb sull' mets ja muru,
 Rõõmu puu ja põõsas ka,
 Rõõmu suwi, rõõmu tali,
 Sügise ja kewade.
 Tuumas tõde, nägus nali
 Annab armsust elule.

Kõõmuks.

Kui mul kurwaks läheb meel,
 Kui on raskust elu teel,
 Kui mult nali põgeneb,
 Kui mull' tõsi tusta teeb :

Siis ma laulan lähedalt,
 Meel siis mölgub ju mahedalt ;
 Seda lauluwiis on tein'd,
 Et on süda lahkest läin'd.

Olgu weel ehk olgu maal,
 Olgu kergel, raskel a'al,
 Kui mu süda pahast keeb,
 Ehk kui armgi wäheneb :

Siis ma laulan lähedalt,
 Meel siis mölgub ju mahedalt ;
 Seda lauluwiis on tein'd,
 Et on süda lahkest läin'd.

Laula, kullake.

Laula, laula, kullake,
 Murm kui haljendab,
 Laula nagu lõõke
 Lepas lõõritab!
 Laul on sul kaunike,
 Sulab mul hingesse,
 Rõõmu sest saab.

Laula, kaunis kullake,
 Mure waitineb,
 Runi kuiwab põõsake,
 Raste kahaneb.
 Rõõmus mu hingete,
 Sul ilus häälete,
 Küll heliseb.

Erkko järelt Soome keelest.

Rõõmu laul.

Wennad, oh astugem nüüd
 Laulu liiki,
 Rõõmu riiki!
 Ilus on nooruse hüüd,
 Sest tas ilmub armastuse püüd.
 Lootust meile annab,
 Südant kõrgel' kannab,
 Saadab meid auule,
 Kui kaunid laule
 Meil hüüab rõõmsasti keel.
 Laulgem siis lahkuse wäes
 Kõla keelel,
 Mõlgu meelel,
 Sest et meil nooruse päewad on käes,
 Ning linnukesed lõõritawad ka weel orus, mäes.
 Ränkused wõitkem ära,
 Põlakem tühja kára,
 Ühenduses hüüdku me' hääl!
 Tõtakem mägede pääl'
 Ja kaunist kõla tõsitkem ilul jäääl.

Laulumees.

Ma olen lahke laulumees,
 Mul tussub rõõmsalt riind,
 Ei muret ole minu sees,
 Kui keegi kuuleb mind :
 Sest lasen laulu lastuda nüüd,
 Siis südant mul sütitab iluheli hüüd.
 Hurra, hurra, hurra, hurra!
 Kui lahkest' laulab keel,
 Kuis rõõnul mõlgub meel !

Kui kurvastuses minu meel
 Ja süda raske mul,
 Siis laulust otjin troosti weel
 Küll õhtul, hommikul :
 Sest lasen laulu jne.

Kui kuulen kusgil laulu häält,
 Mis kaunist keelest teeb
 Kas mäe, maa ehk mätta päält,
 Ka mind see rõõmsaks teeb :
 Sest lasen laulu jne.

Kui kõnnin üksi pikka teed
 Ma kaugel omastest,
 Kui sõuan läbi maad ja weed
 Mul seltsiks laulukest :
 Sest lasen laulu jne.

Kui rõõmustab mind ilus ilm,
Siis laulan rõõmuga,
Kui filmitseb mind neiu film,
Mül laulu otjata:
Sest lasen laulu jne.

Kui wanadus on minul käes,
Kui film ka furma näeb,
Siis tõstan häält veel noores wäes,
Mu süda nooreks jääb:
Sest lasen laulu lafsuda nüüd,
Siis südant mul sütitab iluheli hüüd.
Hurra, hurra, hurra, hurra!
Kui lahkest' laulab keel,
Kuis mõnul mõlgub meel!

Helide lained.

Helide lained,
 Eedeni ained,
 Täidawad rindasid ihade wael.
 Heitluse kára,
 Mured on ära,
 Flu on südamel, kannel on käel.

Taewalisk mõnu,
 Wailuse sõnu,
 Keeleta kõnesid kuuleme säält.
 Üle maailma
 Tõstame filma
 Rõrwaga imedes ilusat häält.

Esimene salm Soome keelest.

Saul igal ajal.

Laulu hääl!

Kui kaunis, armas, kena, ilus oled sa!
Kõla ka hingesse mulle!

Oh laulu hääl,
Kõla sa mulle vägewasti wasta

Igal a'al!
Kui suwi käes,
Kõla siis wäes
Drus, mäe pääl,
Kallis laulu hääl!

Hüüa kodus, kaasikus,
Helgi peiu, neiu juus!
Kui meid suwi waat'mas käinud,
Eht kui tema mööda läinud,
Laulu hääl
Illa pääl'
Meile jää!

Kui on sügise kätte jõudnud,
Sinnu laulud ju waikinud,
Laulu aeg ei weel mööda jõudnud,
Illa õisaku meie juud!

Ilusam laul
Kõlagu auul
Põdagu südamed
Suwifel jõuul!
Ei kurwastus

Saa ial meites mahti,
Sest rõõm on uus,
Kui keeled lauluks lahti!

Ka talwel hiiüdku armjal sunnil
 Meid keelitsema laulu hääl,
 Ja olgu igal wabal tunnil
 Meil laulu kõla keele pääl.

Kui laulu hääl
 Meil keele pääl,
 Siis, kui ka külm,
 Meil ilus ilm!

Ta soojendagu meie meeli
 Kui wäljas kõlksub kange külm,
 Ja waimustufes Gesti keeli

Meil toas laul ja ilus ilm!
 Kui talwised ajad on mööda,
 Meil ilm naeratab wasta,
 Siis laulame päewa ja ööda,
 Meil rõõm laulusid lasta.

Kõik ilm on siis lahke ja selge
 Ja alati

Siis hiiüd on nii :

Niiüd kewade käes,
 Niiüd õhud, hääled hiiüdmas,
 Sest laulmise wäes
 Me rõõmule, ilule püüdmäs.

Dh laul!

Kui ilus oled sa!
 Dh laulmise wõim,
 Kes jõuab sind küll kiita!
 Sa rõõmude lõim,
 Lust sinuga tundisid wiita,
 Küll ilus on laul!

Piduks.

Laste lipud lehvitada!
 Eht'ge mäed paistega!
 Samaja ilustada
 Tehke pidu rõõmuga!

Pidulapse lõbutš, ilutš
 Rõlagu ka laulu hääl!
 Et ei lähets elu wilutš,
 Olgu nali keele pääl.

Soome keeli salmitu põhjusel.

Piduse.

Oh laulgem nüüd,
 Ja tõstkem hüüd!
 Waat', rahwa arm
 Nüüd pidu pilwel tõttis,
 Kui linnuparw
 End kohal kogus ta,
 Sest Sesti laul,
 Mis tema kuulda wõttis,
 Mis kõla? auul,
 Teeb südant süttima.

Ei olnud mahti majasfe jääda,
 Kui käes on tund,
 Nii wägew on sund.
 Sest laulgem nüüd,
 Et taewa lagi lajab,
 Ja tõstkem hüüd,
 Et kaugel kaarel kajab.
 Oh hõisaku wägewasti
 Pilwe poole pidu keel,
 Oh mõjugu mõnufasti
 Rahwa rinda rõõmu meel!
 Jah, lastu lõbudusel, auul,
 Sa pidu-laul!

Lauljate meele-lahutus.

Lauljad, läh'me jalutama,
 Kufed juba laulavad!
 Teistel hing saab walutama,
 Kui on hiljaks jäänud nad.
 Kändame
 Kutuga,
 Laulame
 Kõõmuga!
 Karastaw koidu õhk,
 Tere nüüd sa,
 Sult lõhnab lille lehk
 Haljusega.
 Lauljad, jalutama nüüd,
 Tõstkem hüüd, tõstkem hüüd!

Metja jalguš talu-maja
 Paistab filma kenasti;
 Säält saab kõik, mis käigul waja,
 Süüa, juua lahkesti.
 Neiu pill
 Armsasti
 Waatab wilk
 Heldesti.
 Ilusam neiuke,
 Juua meil' too,

Laulame sinule
 Lõbuja loo :
 Lauljad, jooge, laulge ka
 Klulla, ilulla !

Müller von der Werra järelse.

Lauljate käik.

Wennad, läh'me lõbulaulul
 Ikka edasi ! Jah !
 Kui on puud ju puhkenud,
 Laulikud kogutud,
 Siis kõik linnu lauluga
 Mingem kõndima ! Jah !
 Oh kuis on küll ilus ilm,
 Kuhu ial waatab film,
 Haljal, armjal metsa teel
 Rõõmu leiab meel.
 Anna kätt mull', wennake,
 Kenasti siis kõnnime.
 Kurvastus meil mingu meelest ära !
 Oh mis hüüd
 Naerab nüüd !
 Mõõdas talwe püüd !

Wennad, läh'me lõbulaulul
 Ikka edasi ! Jah !

Laulja lust on rännata
 Lauluga rinnasta,
 Teda kutsjub lille leht,
 Muru, õie-õht! Jah!
 'Bole tühi tasku ka,
 Pudelit mull' ulata!
 Söök ja jook meid karastab,
 Laul tast mõju saab.
 Ja kui film ju õhtut näeb,
 Sgaüks meist koju läeb.
 Hüüame siis: Tere, tere, armsad!
 Tõud on uus
 Lihas, luus,
 Kehal karastus.

Saksa-keelse salmitu põhjusel.

Sutse.

Huule, kulla wennakene,
 Läh'me laude laulema,
 Metša wilus inimene
 Eks ta nii kui teiseks saa?
 Meel ja keel
 Metša teel
 Saulgu meitel maal ja weel!

Diekene õhus tiigub
 Lahtet lehtu lahutab,
 Linnu keel ka kaunist' tiigub
 Nii, et jüda rõõmsaks saab:
 Meel ja keel
 Metša teel
 Saulgu meitel maal ja weel!

Laanes lauldes metša wilus
 Hästi kenast' teeme häält,
 Metša imelises ilus,
 Künka, muru-mätta päält.
 Meel ja keel
 Metša teel
 Saulgu meitel maal ja weel.

Süpe.

Hui nagu lind
 Su rind
 Ja meel
 Ja keel
 On kõlamas,
 Väljal, wõšas, murul, metšas
 Ditsewas,
 Siis tralla-la-la-la-la hüüad
 Ja kõlal kehakezta keerutada püüad.
 Ei ole kurbtust keelel, tralla,
 Ega muret meelel, tralla!
 Sest olgem, peiufesed, neiufesed, wiledad,
 Ja seadkem sõudemaie sammufesed jüledad!
 Kui otšas, hakakem siis uuesti!

Õotsuse.

Jaadi ratas, eide ratas,
 Wana moori woki ratas
 Sakkab warsti weerlema,
 Winiu keha keerlema.

Küll kena liikuda,
 Uhtsahtsah liikuda,
 Et taga tuht ja tolm,
 Etka üks tats kolm!

Tule mind ja õpetama,
 Nibu näguš neiuke,
 Tule tantšu lõpetama,
 Olen peene peiuke!

Tantsul.

Armuke naerust õhkeb,
 Kui minul süda lõhkeb :
 Oh ära naera nii,
 Waid kae mind lahkesti !

Kui tema tõstab filma,
 Siis waatan ilu ilma :
 Oh pööra wähe pill,
 Ma muidu juren — wilk !

Inglise madrigali järel.

M a r s s.

Heiute,
 Heiute,
 Tulge lauluga
 Tallama,
 Mallaama
 Ilma ilulla,
 Sammuge,
 Tammuge
 Marssi-taktis nüüd,
 Ning süda pakil meil täis rõõmu-hüüd.

Flu täidab ilma maad,
 Ja rõõmu-laulud lahsuwad,
 Ka keeled heli ajamas,
 Ja kaasik wasta kajamas.

Meil jalad julged astumas
 Ja keha kerge kõikumās,
 Ka hääl on hele kõlamas,
 Mii oleme kõik lustil marssimas.

Marsi-laul.

Tulge nüüd!
 Rõõmu, hüüd
 Lubab täna käik.
 Uuel wäel
 Orus, mäel
 Hommikune läik.
 Kes ei tahaks wälja minna,
 Kui on ilus ilm,
 Maha jätta tolmuft linna,
 Maha ilu film!

Helil keel,
 Rõõmul meel,
 Selge päew on uus,
 Flu hiilg,
 Walge wiilg
 Mäes, orus, juus!
 Aratad küll igatsusi,
 Päikse-paistne tee!
 Soojaks teed ja soowitusi,
 Süda rõõmune!

Üle wee
 Marši tee,
 See on minu siht,
 Igal pool
 Heli hool,

Rus on wõija tiht.
 Rõnda marsin rõõmul iika
 Ilmast läbi maa,
 Waatan üle wälja rikka,
 Mäe, oru ka!

Saksa keelest.

Marsil.

Mingem nüüd! ::
 Mingem marsjides nüüd!
 Mingem laanele ja lepitusse laulma!
 Mingem murule,
 Käigem künkale,
 Rus on lõofeste, ööpikute hüüd,
 Olgu rõõmsad meil marsil meeled,
 Hüüdku lahedasti, lõbusasti keeled!
 Olgu rõõm, ::
 Olgu rõõm see, mis juhatab meid nüüd!

Lauljate marsis.

Rühime rändama,
 Kargame kõndima,
 Läheme seltsis kõik lõbule laulma!
 Ueg armas meile lehwitab,
 Meil' noorusrammu osaks jaab.
 Rühime rändama,
 Kargame kõndima,
 Läheme laulma, läheme kõik!

Kõlangu hää! meil rõõmsasti kaunisti üle maa,
 Täis walagu südamed waimustusega!
 Kui müristus me rinnast käigu heli,
 Et wäriseb sest wasta mets ja wäli!

Jah läheme, läheme kõik!
 Küll oleks meil siis kurblik meel,
 Kui ei wõiks laulda meie keel:
 Siis nurgas nukralt istume,
 Siis seisab norus pää,
 Siis tussub tuimalt wereke,
 Siis tuju 'pole hää.

Ei pea nii olema,
 Ei raugema jõud:
 Pole ju laulude põud.
 Paneme kofku kõik nõuud!

Kui müristus me rinnast käigu heli,
 Et wäriseb sest wasta mets ja wäli!

Müragu ja kāragu!
 Rakfugu ja rakfugu!
 Rändame ja laulame!
 Laeme ja laulame
 Ikka rõõmsa, ikka rõõmsa meelega!

Wahide öö-mars.

Waat', wahid käiwad keset ööd,
 Gest mars, kõik koju, otšas tööd.
 Waat' marsil wahid, lõpul naer,
 Nüüd koju jäält, kus oder, kaer!
 Kõik mööda juba ilu,
 Ja kilt teeb kõigest häält.
 Gest wahimehed marsiwad
 Ja öödest lugu laewad,
 Nüüd koju teede päält!
 Nii wallawanem ütles ju,
 Kes sõna'p kuule, wallatu!
 Nüüd otšas juba ilu,
 Gest ära teede päält!

Satja keelest.

Rõõmus!

Täna jah, täna jah olen mina rõõmus. :;
 Nüüd, nüüd waatan ma waljusti,
 Et ei tule, et ei tule kurbtus tagasi.
 Täna jah, täna jah olen mina rõõmus,
 Täna jah, täna jah rõõmus olen ma.

Homme jah, homme jah olen jälle rõõmus. :;
 Siis, siis, kui mina laulan weel
 Inimesed, inimesed jääwad kuulma teel.
 Homme jah, homme jah olen jälle rõõmus,
 Homme jah, homme jah rõõmus olen ma.

K ü s i m u s.

Mits ja laulad, linnukene,
 Lendled maal ja wiljal,
 Hommikul ja lõune ajal,
 Mii ka õhtul hiljal?

Rõõmu rinda, kauni keelta
 Sinu häälest kõlab,
 Mets ja wäli, mägi, wainu
 Sinu häälest helab.

Linnuk'sed.

Te armsad linnuk'sed,
 Laulge nüüd alati,
 Kui aga jõuab väike rind!
 Laulge ilust, kowadest
 Ja rõõmust, mis nüüd täidab mind.

Te armsad linnuk'sed,
 Laulge nüüd alati
 Küll tuhandesjal päewal ööl,
 Wõite laulda küllaldi
 Sest ilust, mis on Looja tööl.

D. v. Redwiß'i järelse.

Õ ö p i k.

Ööpik, armas ööpik sa,
 Laulurikas ööpik sa,
 Kuhu lendad rutuga,
 Kus jäid päeval viibima?
 Ööpik, armas ööpik sa,
 Laulurikas ööpik sa.

Kullasin sind öösel ma,
 Kui ma walw'sin uneta,
 Kui mind mure m'ljus, siis
 Trööstis mind su laulu wiis.
 Ööpik, armas ööpik sa,
 Laulurikas ööpik sa.

Kui mult armsam lahkunud,
 Kui m'ust maha jäänud muud,
 Sinu laul siis tõstis mind,
 Oh sa üliarmas lind!
 Ööpik, armas ööpik sa
 Laulurikas ööpik sa.

Wene keelse salmitu põhjusel.

Sõbrase, onule.

Sõidan, sõidan sõbrase,
 Üle oja onule,
 Läbi laane langule:
 Sääb on kased kasumas,
 Kohked kuused kohamas,
 Armsalt haljamas.

Onu pojake,
 Kaunis kallike,
 Sõnu tal sõbrase,
 Kõnet mu kõrvale,
 Silu mu hingele,
 Rõõmu rinnale.

Tõmba, täkuke,
 Warmalt, wantrike,
 Kuttu weere, rummuke,
 Raja teeda, rattake:
 Arm on ajamas,
 Hinges kajamas,
 Armukene ootamas,
 Süda julamas.

Rahvalaulu näol.

Talupoja pulm.

a) Pulma maršs.

Kui päit' se hiilg'wad jooned
 Ju paist'wad ime-wäel,
 Ja kuldne walguš woolab
 Ju metsas, orus, mäel,
 Siis tõttab sõidul peidmees
 Ka sinna taluše,
 Kus teda ootab armul
 Ta pruudike.
 Et mängige nüüd, pillid,
 Et kangel' kajaks häält
 Ja kõlaks kõrgelt wastu,
 Säält pilwe päält! — Trallala!
 Oh kiriku kõit mingem
 Me ridasammudes! — Trallala!
 Näe, kuda mõrsja särab
 Kui kullast, hõbedast,
 Ei peidmees pööra filma
 Nüüd enam armsamast. — Trallala!
 Ning tornist kellad helisewad
 Bidupäewaks nüüd.
 Nad hüüdwad pulmaks ilu,
 Rõõmu nüüd. — Trallala!

Rootsi keelest August Ederman'i järel.

b) Poulatusel.

Kirik seisab lille-ehetes, ²¹
 Koosipärjad igal pool
 Ümber sammaste ning alt'ri
 Pununud on neiu hool.
 Pulmarong, vaat', astub sisse,
 Drel kõlab koori päält,
 Wana kõster ije juhib
 Täna pulma-laulu häält:
 Sessel teel, kus saavad käima,
 Isjand, sa neid juhata!
 Teine teist nad awitagu,
 Toeta neid armuga!

Küüd altari ees,
 Sääl õpetaja votab
 Neid, raamat tal käes:
 Ta paneb neid ühte
 Ja õnnistab eluks neid kogu.
 Ning naesed, need nut'wad,
 Ja meestel on meel
 Küll hale, kuid südamed süisgi
 On rõõmul.
 Ja tüdrukud mõtlewad nii:
 Küll mull' ehk saab esiti
 Pulma-maršs hüüdma.

Rootsi keelest Söderman't järels.

c) Pulma peres.

Nüüd tõstame kõik hääle
 Ja laulu laulu pääle
 Me pulmaks puhume.
 Walleri, walleri wallerallalla !

Et soowigem weel enne
 Bruutpaaril' õitswat õnne
 Nüüd uude kodusse.
 Walleri, walleri wallerallalla !

Peidmees on ilus tubli mees,
 Soowime talle eluks, mis ees,
 Põldu ja wilja,
 Hääd wara hilja !

Bruudile, kes nii armas meil' nüüd,
 Hõbedat kulda, kallimat hüüd,
 Tütteid ja poegi,
 Muud ei me loegi !

Rootsi keelest Söderman'i järele.

d) Pulma lust.

Talutoas juba tantsude töö!
Holla ho holla!

Billimees efs waadil wahwast' mängu löö!
Holla ho holla!

Meiud hüppawad nii fergelt, löbusalt,
Wact'wad ifka pruudi pärja poole.
Wõta miul kätte, hakka mängima,
Walsi ja ka polkad meile helista
Nii, et keegi ei wõi jääda laisklema
Hei hei hei hei!
Siis himu tantsu eest peab hoole.

Olut or meil juua,
Lõbu jutul tuua.
Waati tüheidante,
Mega lühendune.

Lööge takti, poisid
Tants, et mingu nii!

Wiin ja õlu kähku kannul seisab me' ees,
Wanad lamawad ja norst'wad õlgede sees.
Tühjad kannud sis weel järel jääwad.
Meiud punawad kü pungad rooside pääl,
Wõt'wad kalja-kappi tantsu wahel säääl,
Karastawad wahel õudu.

Lööge takti, poisid
Tants et mingu nii!

Roosi keelest Söbberman'i järele.

Pulmal.

Huulete nüüd,
 Lahke on hüüd,
 Mis teile soowib, et õnne tal' saaks.
 Püüdmise teel,
 Maal wõi ka weel,
 Mingu kõik hästi elu a'as.
 Taewas teid hoidku kurjuse eest,
 Raitsku ta laasat, taitsku ta meest!
 Maitsku teil filmad lile ilu,
 Paistku päike, kui on wilu!
 Armastus tehku tegeks waem,
 Kuni saab randa lu-laew!

India pulmal.

Indra *) on warjuts mehele,
 Indra on iluts naesele:
 Laulgem tall' nüüd,
 Toogeni tall' hüüd:
 Nagu päik'sega käib kuu,
 Nii mehega ühes naene.
 Tal majalift korda seadab suu,
 Armust ei ole waene.

Indra neil elu õnnistab,
 Indra neil' sõbrats ikka saab.
 Laulgem tall' nüüd,
 Toogem tall' hüüd!
 Abielus armastus
 See juhtigu elu-rada
 Ja olgu igal päeval uus,
 Wõtku neid juhutada.

India-Hindu pulma-laulu põhjusel.

*) Indra — indlaste ülem jumal.

Emase.

Ära nuta, emase,
 Ematene, kulda,
 Ehk ju küll nüüd isake
 Läänud musta mulda.

Ära muret mälesta,
 Sääl näed selge taewa,
 Poeg sult tõrjub puudusta,
 Wähendab su waewa.

Soome keelest Juteini järel.

Punane seelik.

Ära nõelu, emake,
 Mull' punast seelikut,
 Usjata on üsna see,
 Sest ära waewa luud.

Tütar, istu maha
 Nüüd minu kõrwa, nii,
 Noorus, kui jäi maha,
 Ei tule tagasi.

Laula kõlakeelel,
 Ja hüppa, heli tee,
 Helju mölgumeelel,
 Kõik pea mööda see.

Pärast aega jõuab,
 Mil rõõm ju põgeneb,
 Wanus kätte jõuab,
 Kortjud palel' teeb.

Seelikut nüüd nõeluda
 Mind käseb mälestus,
 Ja kui selles heljud sa
 Mul nagu noorus uus.

Wene sõnade järel.

Surblik meel.

Miks on raske minu süda?
 Miks nii kurn on minu meel?
 Miks mul vaikib kinni kida?
 Miks ei laula minu keel?
 Muret palju südames,
 Ei mul rõõmu etades!

Elu raskus teinud seda,
 Et on rõhutud mu hing;
 Oh kui wõtaks taganeda
 Hingest wiletsuse wing!
 Lootus, ingel, palun sind,
 Tee ja jälle rõõmsaks mind!

Kadumus.

Ei mingit siin ilmas jää kauaks,
 Aeg õitseb ja närtsib ka pea;
 Kes enne meid elanud ilmas,
 Ei nendest me paljugi tea.

Veel pärast meid õitsevad põlved,
 Kes meitest ei midagi näe,
 Ja nemadgi ütlevad endist:
 Eks meiegi närtsima läe.

Küll laulame lahkesti ühes,
 Siis lahkume kaugele siit;
 Kui aeg meid veel juhatab folku,
 Siis olgu meil endine liit.

Kõrgebue järelse.

Kurw süda.

Tuulekesed tuhistawad,
 Salgukesed sahistawad
 Wäga ilusasti;
 Diekesed õhutawad,
 Linnukesed lirstawad
 Wäga ilusasti;
 Lepa-linnud libistawad,
 Paju-linnud padistawad
 Wäga ilusasti;
 Künni-linnud kõõritawad,
 Lõokesed lõõritawad
 Wäga ilusasti:
 Ei wõi meelt nad mõlgutada,
 Kurwa südant sütitada
 Wäga hale on see.

Rahwa luuletuse mõtte põhjusel.

Elu ja paiseus.

Mis ihtad sa rinnas,
 Mu rahutu meel?
 Mis tahad sina tufjuda
 Nii waljult, waene jüda?
 Miks waitin'd sa wagats,
 Mu rääkija keel?
 Miks kõnnid, jalg, mul üksikul ja waitjel teel?
 Miks ihtad meel?
 Mis waitid keel,
 Jää rahul', mu meel,
 Tee kõnet, mu keel,
 Oh ole waga edasi,
 Ei muudatust wõi tullagi!
 Üks päew läeb teise järele
 Ning aastad ajameresse:
 Dune sa endal' ise loo,
 Sa ette too,
 Mis hingel' annab hoo,
 Mis ihtab waim,
 Mis tunneb aim!

Sõbrast.

Kui elu koorem surub sind,
 Kui mure muljub hinge,
 Kui kurwalt raskelt ohkab rind,
 Kui torkab valu teraw pind:
 Siis troosti sõbra keeles,
 Kallis meeles.

Jah truwi sõbra sõna teeb
 Sul jälle rinda rõõmsaks,
 Kui hallik armastus tal keeb,
 Ja walugi see talitseb:
 Jah troosti sõbra keeles,
 Kallis meeles.

Sahkumine käes.

Kui ju lendab pääsuke
 Lõuna sooja maadesse,
 Kui ju närtsin'd väljal lill,
 Lõpnud linnu-laulu pill,
 Küsib süda kartuses:
 Kas ma saan sind näha weel?
 Lahk' mine käes, sest kurw on mu meel!

Kui ju rändab kure-partw
 Sinna, kuhu sunnib tarw,
 Kui weel eha kustudes
 Punab puude oksades,
 Küsib süda kartuses:
 Kas ma saan sind näha weel?
 Lahk' mine käes, sest kurw on mu meel!

Waene hing, mis kaebab ja?
 Sa ka läed furd hingama.
 Kõik, mis maa pääl, hukka läeb,
 Kas weel keegi üksteist näeb?
 Küsib süda kartuses!
 Usun jah, et näen sind weel
 Eht küll on kurw mul lahkudes meel.

Saksa keelest.

Laewamehe laul.

Si tuul, see puhub,

Sa wesi keeb,

Sa puri uhub,

Mis sõitu teeb :

Meid, Sumal, wõta saata,

Meil' näita armu teel,

Me sõidu pääle waata,

Et saame koju weel!

Küüd Sumalaga kõik!

Kui maru möllab,

Kui pime öö,

Kui torm küll hõllab,

Kui raske töö :

Meid, Sumal, wõta saata, jne.

Küll isal, emal

On palwes kätt,

Et armu temal,

Kes juhib wett :

Meid, Sumal, wõta saata, jne.

Kaugel.

Oja, kas heinamaal jooksed weel ikka?
 Lilled, kas annate ilu weel rikka?
 Kõrred, kas kõigute kodumaa väljal?
 Lõod, kas laulate künkjal ja säljal?
 Oh, lehitaw noorusaeg, kaugel nüüd sa!

Kas on weel orus nüüd armas ja wilu?
 Kas käib weel westi alt laenete ilu?
 Kas weel mu filmad ei aknale kalla,
 Kust üks kord ilus film waatas mind alla?
 Oh, nooruse armastus, kaugel nüüd sa!

Önn, leht, arm läinud, kui surelik liha!
 Hingesse jäänud weel tasane iha:
 Oh mõiksin, kodumaa, sind ma weel näha:
 Oh paneks neid kord weel pärga mull' päha!

Aga, oh kodumaa,
 Kaugel nüüd oled sa!
 Aga, oh koduma,
 Kaugel mult sa!
 Jah kaugel sa!

Seinal kaugel.

Šest a'ast kui olen ma
 Lahtun'd armsamast,
 Ma lähen kuusiku,
 Puul siin kõrvas juu.

Siin kaste kuuskedest
 Langeb tibades,
 Nii silmast langewad
 Minul pisarad.

Japani laulu järel.

Rahuline meel.

Kui ma noor ja meel mul rõõmus,
 Et see nii, see on ka hää ;
 Kui ma räägin, kui ma laulan,
 Eks ehk ikka nõnda jää.
 Kui ka kewade on läinud,
 Ei ma näin'd, kuis tuli see,
 Nõnda siis ma jään ka rahul',
 Kui läin'd juwi lõpule.

Kui kõik läewad põllu pääle
 Wilja sinna koguma,
 Siis ka mina tunnen rõõmu,
 Paremat ei elust saa.

Snnelik, kes noorel eal
 Tublidust on omandan'd
 Snnelik, kes wanal põlwel
 Noore põlwe rõõmu saan'd.

Hoffmann v. Fallersleben'i järel.

Pilwed.

Pilwed ülewal rändawad,
 Oh sees lendawad
 Lindude teel —
 Me metsade, orgude, mägede,
 Looduse wägede
 Wõimuse leel:
 Oh pilwed jääd taewasel majal,
 Teilt õpin ma tarkuse rajal,
 Kuis põrmusest filmast
 Ja nõtruse ilmast
 Mu ihkaja waim,
 Mu jumalik aim
 Peab kõrgel rajal rändama
 Ja taewa poole lendama.

Tuulste laul.

Pilwede kaudu lindude teedel
 Tuiskame üle me' wete ja maa.
 Hommiku tütar kullastel keedel
 Tahab me' tiiwadel mängida ka.
 Laenete latwadel tantsumid teeb,
 Metsjades kohinat kordadel keeb.
 Hoonetes inime, rahutu, waga,
 Kuuleb, kui raksumas majad ja puud,
 Siisgi me töödel on kasugi taga:
 Wihma ja õnnistust kandwad me suud.

Meri ja hing.

Waat', kuis marud jääl
 Mõllawad mere pääl,
 Ja kuis wahtu käib laenetest ülesse!
 Ei rahu jääl olegi!
 Alles pärast, kui tuul puhub waikesti,
 Jääwad laened ka kiikuma waguksi.
 Selles hingest on kaju meil ees:
 Ta liigub ja waihib meil sees.

Glü-meres.

Laenetamas nagu meri
 On mu süda sees,
 Nagu tulel keemas
 Rihab ihus meri :
 Glü-rada
 Rinnitada
 Püüan mõttel mees,
 Rõrge siht mul ees.

Pilved käivad, meri tahab
 Maru möllamas,
 Glü-laewa laene
 Takistada tahab.
 Onne annab
 Rätel kannab
 Sumal juhtimas :
 Laew ju sadamas !

Puhas tundmine.

Oh kellel puhas tundmine
 Ja kallid rahu meelel,
 Ja kellel põlgamata tee
 Ning armsad sõnad keelel,
 Ei õigusest see lahku saa,
 Ei wäära poolde kaldu ka,
 Ei wihta tema wenda.

Ta silmal on nii lahke pilk,
 Ja ots on puhas näha,
 Ta südames on rõõmu tilk,
 Mis heldeks wõtab teha.
 Ta on kui puhas neiuke
 Küll iga meele järele,
 Kui wanadus ka tulnud.

A. Oksanen'i järele Soome keelest.

Rahu

Hallis rahu, tule ja
 Minu kurwa südamesse,
 Too ja troosti raskusesse,
 Elu häda fergita!
 Rahu, tule taewast ja,
 Minu hinge rõõmusta!
 Tule ja,
 Rõõmusta!

Minu üle laota
 Wälja oma rammu tiivad,
 Mis mind uuel wäel wiivad
 Rõõmul tööd weel tegema!
 Rahu, tule taewast ja,
 Minu hinge rõõmusta!
 Tule ja,
 Rõõmusta!

Lilli küliw nooruke.

Külin lilli, neiu noorukene,
 Kaunid lillekesei,
 Hakkawad siis õitsma, haljendama,
 Südant rõõmustama.

Waatan lillekeste pääle,
 Minestusje langen,
 Südameke lööb mul wigatsjema,
 Sõpra igatsjema.

Wene keelest.

Kewade sõnum.

Rõõmust sõna, rõõmust sõna
 Toodi meile üle öö:
 Pääsukesed linnukesed
 Urateinud kena töö.

Nemad meile kuulutanud,
 Et ju tuleb kewade,
 Mil kõik haljab, õitseb, laulab,
 Mil kõik ilm läeb ilule.

W. Wackernagel'i põhjusemõttel.

K e w a d e .

Nüüd tulewad kenad kewadesed päewad,
 Lumi on juba ärasulanud,
 Rõõmustades nüüd laulawad linnukeste juud.
 Pilwede all kõlamas hääl :
 Ilu ja rõõm meile jäewad,
 Need annawad asja hõisata wäes ;
 Silmad meil elu, liikumist näewad,
 Ilm, see on nii lahke selge :
 Kewade, jah kewade käes.

Oh tere!

Oh tere, kaunis noor mees,
 Sa ilu looduses!
 Su lillekorwik'jega.
 Sa kallis rõõmumees!

End näitad meile jälle
 Ja oma auu ja hüüd!
 Me rõõmustame väga,
 Su wasta tulla nüüd.

Kas mõtled ka mu piiga
 See armsa neiu pääl?
 Kes armastas mind hellast',
 Kes armastab mind weel.

Waat' talle mõne lille
 Sult palusin kord ma:
 Nüüd tulen palun jälle,
 Eks luba seda ja? —

Oh tere kaunis noor mees!
 Sind kiidab minu hääl,
 Su lillekorwik'jega,
 Oh tere wainu pääl!

Schiller't järelse.

Kewadele.

Oh tere täna rõõmuga,
 Kewade ja kena!
 Na meie wainul ilmud ja,
 Kewade ja kena!
 Kewade ja igal pool
 Sind me' teretame heli wool,
 Jah heli wool!

Kui tuled, siis kõik rõõmsaks saab,
 Kewade ja kena!
 Põld, muru, mets ju haljendab,
 Kewade ja kena!
 Kõik maailm on hõistamas,
 Ööpik, lõotene lõõrimas,
 Jah lõõrimas!

Oh ole terve tulemast,
 Kewade ja kena!
 Oh ole terve wiibimast,
 Kewade ja kena!
 Kutsu kõiki rõõmule
 Asu kõigi südamesse,
 Oh kewade!

Kewade teretus.

Tere tulemast,
 Oh wäik'sed linnukesed!
 Ei teid unustanud
 Lahked inimesed.
 Tere tulemast weel meile taas.
 Tere, linawästri!
 Sääl, kus selge weşi!
 Tere linnukene,
 Kelle keelel meşi!
 Tere, pääjukene, meie maas!

Tere, kärmsjad käed,
 Jälle tehkem tööda!
 Wali talwe külm on
 Wäljal, metsas mööda.
 Et meil õnnistust saaks hoolella.
 Lauldes olgu meie
 Töö meil kerge, kena!
 Käigu käed, jalad
 Kaarel kaunistena!
 Tulgu taewast õnne põllul' ka!

Sooime keelest.

Kewadene tundmus.

Waitne on ilm,
 Wagane film;
 Ei kára mahu,
 Kus asub rahu;
 Kui püha paik,
 Nii mets on wait,
 Linnugi hääl
 Waitin'd ju jääl;
 Lille leht,
 Tasane õht
 Tunnistab rahu,
 Lõpnud on rõht:
 Aga mulle
 Rahu weel ei tule
 Meel mul mõttes
 Mõjul mõlgub
 Lõpmata.

Mis meelt mul mõlgutab?
 Mis mõtet mõjustab?
 Mis südant liigutab?
 Mis teeb rinda tufsuma?
 Armastuse kewadene tundmus,
 See meelt mul mõlgutab,
 See mu mõtet mõjustab,
 See südant liigutab,
 Teeb mu rinda tufsuma.

Siis!

Kui linnud laulavad,
 Kui lilled lehkavad,
 Kui õhud õõtsuvad,
 Kui ju ilu täidab ilmamaad,
 Kui on haljus jälle uus,
 Kui ju punga paisub puus,
 Kui kadun'd kaledus,
 Kui on rõõmuks läinud haledus :

Siis ka ärkab armastus,
 Siis on tundel sõnad juus,
 Siis on kõlamist keelel,
 Siis on magusust meelel,
 Kõlamist keelel,
 Magusust meelel.

Kewadene kodutulek.

Kewade tulnud üle maa,
 Müüd wõin ma laulda: Trallala!

Haljas on kõik maailm,
 Särab ka päik'se film,
 Rändajal rõõmus rind
 Laulab kui lind:
 Trallala, trallala!

Kui olen kodu ligi ma,
 Siis hüüan õnnel: Trallala!

Isa ja ema ke,
 Bea jõuan teitele,
 Kus teie kodu pind
 Terwitab mind:
 Trallala, trallala!

Armutse, kas jääd oled ka?
 Miks tujukud jüda: Trallala!

Sah, tema ootab mind,
 Bea küll näen sind,
 Rändaja rõõmus rind
 Kaijutab sind:
 Trallala, trallala!

Saksa keelest.

Oh armas õhk!

Oh armas õhk, mis kevadel
 Du luhal, metsal, väljadel!
 See lõbusaks teeb ilmamaa
 Ja paneb taeva särama.

Kõik kohad haljas ehtes nüüd,
 Täis väljad, nurmed lauluhüüd,
 Ning armas pehme leht on puul,
 Sis lillal, heli linnu suul.

Oh süda, ära wiibi ja
 Müüd enam leinal olema:
 Ka sina tõsta kaunist häält,
 Kui linnukene oksa päält!

Kewade rōõm.

Oh rōõmusta, nüüd ilusaks
 Su linnu laulud saanud ;
 Su peja lind on tegemas,
 Kus puud on lehte a'anud.

Küll ilus on nüüd elada
 Ja ilus heli tõsta ka,
 Nüüd ilu lõbu ilmas
 Ja rōõmu sära filmas.

Sooime-teelise salmi põhjusel.

Ju naeratab.

Hewade ju naeratab,
 Haljaks mets ja muru saab,
 Rāgu kukkub kaasikus,
 Lōgu lōõrib lepikus,
 Lahkelt laulab linnusuu,
 Lehil õhtab õiepuu.

Süda ja, ka rõõmusta,
 Ära wiibi leinas ja,
 Die-ajal unusta,
 Mis sind wõtnud suruda!
 Dase lahkelt laulu, keel!
 Mõnuul mõlgu, marja-meel!

Kewadene soow.

Lau la lahkesti, linnukene
 Võõri lõbusalt, lõõke!
 Lau la mulle lähedat kewade lugu,
 Armastuse hääli mull' awalda jugu,
 Puista wälja lahke laulu pugu:
 Sellele tee ja häält, kes armas minule!

Lehka lõhnawalt, lehekene,
 Ditse armsamalt, dieke!
 Kaunilt, lahkest laota laiali lehku,
 Lase tunda õögawat õitsmise õhku,
 Anna lakk täis lehk'wat pehmet põhku:
 Ksemeks armsale, kes kallis minule!

Hevade tundmus.

Hevade tuul, kui puhub ta mu pääle,
Kui külm on läinud juba kaduma,
Kui linnud lahkest' juba tõst'wad hääle,
Kui taewas helgib iluga:
Siis armas tundmus paisutab mu meelt
Ja paneb lõbu laulma lahket keelt.

Kewade aim.

Oh waitne magus õht,
 Su äratad meele,
 Teed laulma ka keele,
 Bea lõhnab ka lille leht.

Budw. Uhlandi järel.

Jaani-lill.

Maadate wälja:
 Jaani-lill wäljas!
 Hõisakem rõõmsalt:
 Tere, oh tere,
 Kewade tooja!

Tuhandel lillel
 Uhtesti sinab
 Muru kui pärjal!
 Tere, oh tere,
 Kewade tooja!

Nit. Senau järel.

Kewadene pidu.

Ilus kuldne kewade!
 Kõõmu teeb nüüd päike.
 Rahkesti nüüd laulan ma,
 Ilul suur ja väike.

Nüüd on ilm nii pühalik:
 Loodusel on pidu.
 Kewade on ilu aeg,
 Armja elu idu.

Ludw. Uhlanti järel.

Leheküu.

Kui ju kewadene ilu
 Tme-wäel ehib ilma,
 Möödaläinud lume-wilu,
 Haljas lehtmets paistab filma :
 Lõbus aeg, leheküu,
 Laulu täis on sinu suu.

Linnud laul'wad kenal keelel,
 Uuel priskele elu-sunnil,
 Meie kõrw, see rõõmsal meelel
 Kuulab jeda igal tunnil :
 Lõbus aeg, leheküu,
 Laulu täis on sinu suu.

Kus on laulul kodu, asu,
 Sääal mõib elu iluneda,
 Sääal on kaunidusel kasu,
 Laskem häält jääal heliseda :
 Lõbus aeg, leheküu,
 Laulu täis on sinu suu.

Henrici järelse.

Lehekümnus.

Armsalt särab nüüd meil' päike,
 Teretagem nüüd teda auul!
 Tema meil' saadab löbu läike,
 Et kõlaga me' rõõmu laul!
 Mägedest kostku,
 Kostku ta vastu ::
 Meil' orusse!
 Kõlaga metsa ja wainu pääl! ::

Ilu nüüd ehib.

Ilu nüüd ehib maailma,
 Kewade wõimsal wäel,
 Sied meil' säravad silma
 Haljasel orul ja mäel.

Ilu ka ehtigu meeli
 Nooruse priskel jõuul,
 Rõõmul meil kõlaga keeli
 Bagal ja nägusal nõuul.

Si mees.

Nähtem! Si mees on tulnud!
 Laulusid suus tal wäes,
 Lillesid hulgal käes!
 Küll kõlab mahedast',
 Küll lehtab lahedast',
 Laulusid ja õisi:
 Süda hüppab lustiga
 Si mehe ihal,
 Paneb rõõmul rändama
 Si mehe pühal.

Enne tuiskas küлма lund,
 Müüd meil ilu-õite und!
 Si mehe laul käib üle wee ja maa,
 Laulgem ka ühes temaga
 Laulusid üle wee ja maa,
 Hüüdtem, et vastu kajab laas,
 Si mees on laulu kuulamas:
 Si mees on wäljas!
 Si mees on fiin.

Meil' armas oled sa!

Meil' armas oled sa,
 Oh kena kewade, oh kewade!
 Küll oled imeilus,
 Kui lilled lõbul lehkawad
 Ja linnud laulawad:
 Tiu tiu tiu tiu tiu tiu!

Meil' armas oled sa,
 Oh kena kewade, oh kewade!
 Küll oled lahe lõbus,
 Kui karjad laanel uidawad
 Ja kellad kõlawad:
 Till till till till till till!

Meil' armas oled sa,
 Oh kena kewade, oh kewade!
 Küll sütitad sa südant,
 Kui pasunad on puhumas
 Ja püssid paukumas:
 Põmm põmm põmm põmm põmm põmm!

Kewade ilu ja rõõm.

Oh kallist rõõmu, kaunist ilu,
 Mis tood ja meile, kewade!
 Eu armas lahke leige wilu
 Meid karastab nii kauniste
 Müüd talwe on ju mööda läin'd,
 Kes kaua meile koormat tein'd.

Kuis särab kewadene päike!
 Kuis puhub lahkest' lõuna tuul:
 Kuis on nii rõõmus, juur ja wäike
 Ja hõiskab õhtul hommikul!
 Müüd kõige sees kui teine waim,
 On's inimene, loom ehk taim.

Kui lenast' linnu keeled hüüdwad!
 Nii mitmesaja häälega
 Nad üheteise wõidu püüdwad
 Müüd loojat kiita, tänada,
 Kes neid on hoidnud, kae pääl! kann'd
 Ja üle talwe awitan'd.

Kuis laulab loote lõõritelles
 Ja kägu kukkub kaasikust!
 Kui ilus hää! ööpiku keeles
 Meil' kõlab wälja laasikust!
 Müüd hüppab karmast' iga lind
 Siin rõõmustades mind ja sind.

Kuis lend'wad suured kure-parwed
 Nüüd meie juurde lõuna-maalt!
 Kuis helisewad karja-sarwed
 Meil' kõwast' kõrwu metja alt!
 Kuis elajad nüüd ammuwad
 Ja söömist ots'ma sammuwad!

Waat', kudas haljendawad metjad
 Nüüd uues ehtes ehitud,
 Ja heinamaad ja põllu otjad
 On lilledega külitud!
 Ja rohi kasvab kahinal
 Nii koplis kui ka heinamaal.

Kus jäänud nüüd kõik talwe-lumi?
 Kus jäänud jäätes, kange külm?
 See oli lõksuw, teine ummi;
 Nüüd aga lahke kõik maailm:
 Kõik sumpus olek kadunud,
 Elk taewas annab maale suud.

Kewade õhud.

Pehmed õhud musutavad huuli,
 Lilledelk meid lõbus kaisutab,
 Lääne lahke suu nüüd lausub tuuli,
 Et see puude punge paisutab.

Waimu kastab kewadene woorus,
 Südant süitab neiu särav film,
 Kehal nagu nõrkemata noorus,
 Oh küll ilusaks on saanud ilm!

Küstimused.

Kas kuulsid kewade
 Sinnu-laulu keeli?
 Kas nägid kaunil a'al
 Kõõmulisi meeli?
 Tali kui mööda,
 Lõõri ets lööda
 Die-päewa, ilu-ööda?

Kas kaswas kaunike
 Kohelisel wäljal?
 Kas lehtas lilleke
 Murulisel säljal?
 Lumi kui läinud,
 Silm siis õit näinud,
 Lille-õhus ju ja käinud?

Kas said siis wälja küll
 Wihalistest wingust?
 Kas jüda maitfis ju
 Armsa aja hingust?
 Päikeselt pilu,
 Puude alt wilu,
 Südamesse said siis ilu?

Lindude hüüd kewadel.

Hül hüüdsiwad, laulsiwad linnuk'sed :

Et rännakem rohelist metsa teed!

Siin kõlawad keeled,

Siin mõnul on meeled —

Küll parem kui tumedas toas teed,

Sest rännakem rohelist metsa teed!

Kui hüüdnud meid linnud ju iluga,

Siis tõusnud meil himu ka rännata,

Siis jäi meist ka maha

Tee tolm selja taha,

Rõit õitsis ja lehtas ja kõlas ees,

Kui oleks meil pidu oln'd metsa sees.

Saksa keelest.

Haljastele mägedele.

Haljastele mägedele,
 Sinna hing mul ihaldab,
 Kus on paistus hiilgaw hele,
 Kus mu waimul wärskust saab,
 Kus on kasud kosunemas,
 Kus on lilled lehkamas,
 Kus on waihus walitsemas,
 Örnad õhud õhkamas.

Sääal mu meel on armsal mõnul
 Toitmas ennast iluga,
 Sääal ka keel teeb kaunil sõnul
 End ja teisi hõiskama,
 Kus on kasud kosunemas,
 Kus on lilled lehkamas,
 Kus on waihus walitsemas,
 Örnad õhud õhkamas.

Mäel.

Mäe haljal palistusel
 On nii armas, kaunis ka,
 Unenäo magususel
 Ilul võime tõndida.
 Sügaw sina taewal ainul,
 Lehk'wad lilled meer'wal wainul,
 Küll on laulmist, küll on heli,
 Küll on ilu hüüd!

Mäel ilusad on ilmad,
 Peiud pea paremad,
 Naeratades neiu silmad
 Puhast õnne pakuvad.
 Täagem sinna seisatama,
 Tuhat õnne tunda saama,
 Hinge ihal ilutsema
 Unnel hõisates.
 Mäe haljal palistusel,
 Sääl on nii armas ja kaunis ka;
 Rõõm sääl asub hiilgawusel,
 Waba on sääl elada!

Saksa-keelsel põhjusemõttel.

Sommikune käik.

Kui tahad rõõmsalt rännata,
 Siis mine päewa vastu,
 Sääal mets on waike, kuldne ka,
 Sääal õhul armjal astu ;
 Loo 'pole ärgan'd weel,
 Oja üksi haljal teel
 Teeb wagasti hommist palwet.

Sääal häkist' ööpik häälitseb
 Nüüd wõsal rohelijel,
 Mäel, orus armast kaja teeb
 Teel kõrgel pilwelisel ;
 Koidupuna paistus ka,
 Kluleegil näha ta,
 Kõik laulab siin loojal' kiitust.

Em. Geibeli järel.

Lehekene.

Oh leheke, ja lehtad
 Küll hulga teiste seas,
 Sa lehwitad ja õhkad,
 Ja täidad aset reas.

Ma olen lehekene
 Ka hulga teiste seas,
 Ma üksik inimene,
 Ka täidan aset reas.

Sewade järg.

Kui ju ilm ilul hülgab,
 Kui puu kaunilt kasvab,
 Kui lill õhul õitseb
 Ning haljab kõik maa,
 Siis mu hing ka hüppab,
 Siis meel on mul mölgul,
 Siis süda on sütil,
 Ei kurwaks ta saa,
 Waid rõõmul on ta.

Looduse isu otstarbe.

Waata, lillekesed
 Lõbu lehkavad!
 Waata, õiekesed
 Ilu õhkavad!

Armas puude haljus,
 Vinnulaulu paljus
 Sulle rõõmu teeb
 Kaunilt ilutseb.

Sinu mõlgumeeles
 Laulukõla keeles
 Leidku taja see,
 Mõju hingesse.

Lilled.

\$ääl wäljal õitswad lilled
 Nii armfast' kaswawad,
 Mu jüdan t rõõmustawad
 Küll ilul kaunil nad.

Oh peaks inimene
 Nii armfast' õitsma ka
 Ja rõõmustama jüdan t
 Küll wagadusega!

Paju-põõsak'jed.

Muru äärel toa taga
 Du mul paju-põõsak'jed :
 Need nii armsalt haljendavad,
 Kallid kenad wõsak'jed.
 Kui mull' elu raskeks läin'd,
 Kui mul kurbtus külas käin'd,
 Nende alla läkfin ma,
 Murust wälja puhtama.
 Põõsak'jed, ;:
 Kallid kenad wõsak'jed !

Lapse-põlmes olen mina
 Nemad ise istutan'd ;
 Kõõmu tundsin omaš waimuš,
 Kui nad lopsjaid lehti a'an'd.
 Nende warjul ist'fin ma
 Isa-, ema-, pruudiga :
 Armas aeg, oh, oli jee,
 Mälestus küll ilune!
 Põõsak'jed, ;:
 Kallid kenad wõsak'jed !

Oh mets.

Mets, oh ime-ilus pait,
 Wõiksin olla sinus,
 Kus nii rahune ja wait,
 Et ka rahu minus!
 Oh mets, oh armas mets,
 Oh mets, oh ilus mets,
 Oh ime-ilus mets!

Sinus elab jumalus,
 Kurbtus kangel ära,
 Sinus kõla ikka uus,
 Semal elu käre!
 Oh mets, oh armas mets,
 Oh mets, oh ilus mets,
 Oh ime-ilus mets.

Sinus iga rohu taim
 Wärskest wälja lehtab,
 Igast lillest armas aim
 Lahkest' wastu õhtab.
 Oh mets, oh armas mets,
 Oh mets, oh ilus mets,
 Oh ime-ilus mets!

Saksa-keelsel põhjusmõttel.

Metsa!

Ja metsa mine kõndima,
 Kus haljas kaasik, mustjas mänd!
 Oks armu imet avalda
 Sääl iga võsa, oks ja känd!
 Jah metsa, kus weel noorest puust
 Su süda tujukub lootuses,
 Sest mets küll teab su igatsust,
 Su keelt ta räägib iganes.
 Jah metsa, metsa nüüd!

Sääl kostab sõna tasane,
 Mis kuulsid armastuses sa,
 Ja kuulda iga nimeke,
 Mis metsa hüüad salaja.
 Mis lagedal külm, teeletu,
 S'ust läheb mööda tundmata,
 Mis on nii raske meeletu,
 Saab metsas lahkeks lauluks ka.
 Jah metsa, metsa nüüd!

Kui kõnnid metsas ükjinda,
 Kus on maailm weel wilusam?
 Kui puhkad sääal weel kahena,
 Kas taewas õudjam, ilusam?
 Kui kaugelt kostab sarwe hääl
 Sull' kõrwa, kõlaw, kaunike,
 Siis õnne tundi maitset sääal,
 Mis antud ial ilmale.
 Jah metsa, metsa nüüd!

Schentlin'i järel.

Sylvia laul.

Kes oled, waba ning hele hääl,
 Mis kajab laanes ja salus,
 Mis kõlab kõrwas ja keele pääl,
 Mis helab pilwede alus,
 Mis hilju õhus on huikamas,
 Mis laine mäsjus on kohamas,
 Ei ole hingele walus?

Ma olen linnuke õhu mäel
 Ja kõrges tiiwadel kiigun,
 Ma olen tuuleke orul, mäel
 Ja laanes latwades liigun,
 Ma ielge laineke lahe wees
 Ja ilus inglite taewa sees,
 Kõik muret wõites ma liigun.

Bach. Topelius'e Rootsi-keelsel põhjusemõttel.

Õhtu metsas.

Waat', metsa ääres männapuu,
 Ta ladew kihawalt kiigub,
 Ta otsa end lastnud kats linnufest,
 Ning ladew lastmisest liigub.
 Nad waatawad alla säält otsa päält,
 Siis laulawad nad ning tõstawad häält.
 Küll tean, mis teile nii meeldib säääl:
 Ei armsamat ole siin ilma pääl,
 Kui on mets, kui on mets
 Müüd õhtu kullasel paistusel.

Oh wõiksin alla waadata
 Ka ühes otjade haljust.
 Ja lehtawaid lehti ja wirwendust,
 Ja laia latwade paljust.
 Ma waataksin hiilgust kui teiegi,
 Oh armas küll see ja ilus ka nii!
 Sest mulle kui teiegi meeldib säääl:
 Ei armsamat ole siin ilma pääl,
 Kui on mets, kui on mets
 Müüd õhtu kullasel paistusel.

Ning on ju wiimne päik'se kiir
 Siit metsast lahkunud walla,

Ja katab ju wõsapid waike öö
Ja rahu langenud alla,
Siis lendawad linnuk'sed pesasse,
Ning unesse laul, neilt kostab weel see.
Küll mõnda meil' meeldib siin, meeldib sääl:
Ei armsamat ole siin ilma pääl,
Kui on mets, kui on mets
Nüüd õhtu kullasel paistusel.

Fr. Oser'i järel.

Kewadene öö!

Waike öö nüüd ilma katab,
 Rahus seis'wad mets ja maa,
 Uui kõigi filmi matab
 Kinni oma rahuga.

Kuu kui kulla-ratas kõrgest,
 Seistes sõna laus'mata,
 Waatab ilma pääle järgest'
 Oma armsa walgega.

Djakene jookseb armsast'
 Just kui hõbesoonete,
 Läbi heinamaade kärmast';
 Waikest puhkab tuuleke.

Puud kõik seis'wad uhkelt waad'tes
 Oma halja ehtega
 Oma oksti kõigutades,
 Lehitades leht'dega.

Oh kuis oled ja nii ilus,
 Armas kewadene öö!
 Sinu armsas lahkes wilus
 Ets küll ööpik laulu löö!

Oh see helde Looja Jumal,
 Kuis nii targast' loon'd kõik Ta:
 Tänu, kiitus olgu Temal'
 Nüüd ja ikka rõõmuga!

Kewade mälestus.

Oh kewade,
 Kuis olid sa nii armas!
 Küll õitsis lill
 Ja laulis linnuke!
 Küll tujus rind
 Ja tõusis tundele!

Oh kewade,
 Sust mälestus
 On jäänud minu hinge!

Oh kewade,
 Sa rõõmus taeva poeg,
 Sa ilus, armas aeg!
 Sa fuju noorest east,
 Pilt ilu, lõbu reast!

Soowil.

Suwi armas, tule ja,
 Ei ja wõi meilt jääda ära;
 Kui su õitsmist nägin ma,
 Unustasin ilma käre.

Ilus on siis elada,
 Kaunis olla puude wilus;
 Armas aasal laulda ka
 Tommingate lehkwas ilus.

Suwe nus wõit.

Hüll oli huwi,
 Kui sulä suwi
 Meid waat'mas käis,
 Meil süda sooja täis!

Kõit suwe ilu
 Meilt wõttis wilu
 Ja paha ilm,
 Ning süda seisib külm.

Nüüd jälle läike
 Meil' saatis päike
 Siin särama,
 Meil süda süttib ka:

Oh jäägu nii see alati,
 End ärgu muutku ialgi,
 Meil südames, töös, õiguses
 Wõit, kasu iganes!

Suue ajal.

Waata, kuda suue ajal
 Hoiab Looja loome nüüd,
 Nurmel on ka wili õitsmas,
 Kõrgest kõlab linnu hüüd,
 Idu hiilgab haljal oksal,
 Wiljast nõreb uibupuu:
 Riidulaulud, hüüdkte jälle,
 Helil suisa lõtka, suu!

Sooma keelest Ilmari Krohn'i järel.

Suwisel pühapäewal.

Huule, laulmas on lahkesti keeled!
 Waata, rõõmsad on mõlkunud meeled!
 Näe, haljad on tommingad, peeled!
 Märka, metsas on lindude hüüd!
 Kas siis ükshinda ja weel jääd kodu,
 Tahad lugeda murede rodu?
 Mine wälja ja wärskesse tuulde,
 Wõta lõbusad laulud ka huulde!
 Waata elu ja liikumist wäljal:

Tulemas,

Minemas

Booma ja inimest nüüd!

Lase lahti sest enese hääl

Kõlada,

Helada

Orgudes, mägede pääl!

Peiad ilusa lepa wõi kase,
 Wõi ka paiga, kus haljendaw ase
 Sinna lahkesti küljeli lase,

Sääl ja ühes wõid hingata ka!

Ära hädaga ennast ja waewa,

Ära rõõmule hauda ja kaewa!

Mõttele: armsad on suwised päewad,

Küll on tena, mis silmad mul näewad!

Kõik on kasvamas, kosumas põllul:

Fluga,
 Tuluga
 Põllulist rõõmustab ta.
 Lase lahti jest enese hääl
 Kõlada,
 Helada
 Orgudes, mägede pääl!

Suwine püha.

Oh ilus neiu,
 Oh kena peiu,
 Hakkame hüüdma
 Rõõmule püüdma!

Ilm on nüüd ilul,
 Oksade wilul,
 Päikese pilul
 Seisame sääl.

Aeg on jõudnud ju pühale,
 Kodus olla igaw:
 Arm ärtab ihale
 Haljaste wainute pääl.

Hüppa, hüppa, tehake,
 Kuni elul ehake!
 Kõla kenalt, keeleke!
 Mõlgu marjameeleke!

Dh ilus neiu,
 Dh kena peiu,
 Hakkame hüüdma,
 Rõõmule püüdma!

Rüül on meil salgul,
 Lehtede walgul
 Parem kui talgul
 Masak'se pääl.

Rõõmus laulda me jõuame,
 Unustame kurbtust
 Hääd ikka nõuame,
 Kaunidust kõlab me hääl.

Hüppa, hüppa, kehake,
 Kuni elul ehake,
 Kõla kenalt, keeleke,
 Mõlgu, marjameeleke!

Suvine hommiku isu.

Waat', metsakeest mäe rinnal,
 Kus weereldab ilus haljas teel
 Me rändame haljal pinnal,
 Ja kohinat koselt me kuuleme.
 Ilmad on ilusad, päewased,
 Üli armsad on ajad suwised.

Müüd hommiku paiste wilgub
 Täis iludust läbi lehtede,
 Ja kristalli-kaste tilgub,
 Teeb kogu ja karastust murele.
 Ilmad on ilusad, päewased,
 Üli armsad on ajad suwised.

Sooime-keelse salmitu põhjusel.

Suwi ja ta mälestus.

Kui lähen käima wainute pääl,
 Kui hakkab laulma metsas mu hääl,
 Oh põhjatusti
 Rõõmu ja lusti
 Tunneb küll jüda mul sääl!
 Kui on ju wainud lumel ja jääl,
 Kui lõpnud laulmast metsas mu hääl,
 Mõtlen ma lahkesti kõige see pääl'.
 Küll wõin ma tallata,
 Küll kõrwa kallata,
 Küll mõnul mallata
 Murudel sääl.
 Kui tulnud suwi,
 Teen häält kui tuwi,
 Siis on mul huwi
 Murudel sääl.

Käija.

Käisin mina juwe öösel käima
Sinna wainul', kuja päikese paiste,
Kusa linnud laulul,
Metsakanad kõõrul,
Ja mu südamele
Otsis wagusust ja rahu.

Soome rahwalaulde järel.

Sügiseseid mõtted.

Hilja lillekesed
 Aias õitš'wad meel,
 Kured, pääsukesed
 Lõuna poole teel.

Aga eks ma oota
 Jää ja lume sees,
 Et wõin jälle loota
 Digi aias ees.

Kõnda sünnib ilmas,
 Kuni walust priid,
 Kõõm ja õnn meil filmas,
 Saame taewa siit.

Saksa keelest E. von Riegelgen't järel.

Sügisel.

Ma kõnnin wäljade äärel,
 Ei elu näe ma sääl;
 Ma kõnnin mäe säärel,
 Ei õisi sääl muru pääl.

Nüüd kõik nii paljaks läinud,
 Kõik lilled kadunud,
 Sest sügise üle käinud,
 Tein'd kurwaks rohud, puud.

Kõik loodus puhkab nüüd; warmjast'
 Läeb lumekattesje ta.
 Sääl ootab, kuni armjast'
 Saab kewade iluga.

Kaduwas.

Kui on sume sügise ju jõudnud,
 Kui ju lehed lõõnud langema,
 Ara linnud tuuletiival jõudnud,
 Lilled lahkun'd oma iluga,
 Siis ka mõtlen ennast ärdal meelel
 Lahke minewiku sülesse,
 Ja ma kaeban kurwal, kurtwal keelel :
 Kadunud on kaunis kewade,
 Surnud selge soe suweke !

Inimene, küll on sinu tuju,
 Mis sest mõlgub meelde minule ;
 Ei see ole mööda minew tuju,
 Mis sull' saadab selle õppuse :
 Kewade on noorusea ilu,
 Suwi mehe aastad elule,
 Siis on wanadus, mis raske, wilu,
 Gluea sume sügise,
 Surub, walmistab find surmale !

Talwe laul.

Kõlm on wäljas talwel ilm,
 Lumi tuiskab sagedasti;
 Kuhu waatab sinu film,
 Käte wäljal, walge külm
 Katab maad küll sügamasti,
 Wetel kaanets kõwa film.

Linn ei laula talwel ka,
 Lill ei lehka, puu ei puhke:
 Pahem on, kui lased ja
 Südant minna külmama,
 Kui su süda, kare, uhke,
 Saanud kätte kaleda.

Linnuke külmal talwel.

Linnuke külmal talwel,
 Kus pesa sul?
 Taewa all on ta.
 Weel orgu, mäe-rindu,
 Mis soendab lindu
 Kord waos,
 Kord praos,
 Sää! pesa on mul,
 Pare! kui sul:
 Taewa all on see.

Linnuke paljal wäljal,
 Kus toitu sul?
 Jumala käes.
 Weel mõnegi tera
 Ja marja söön ära,
 Ja rajal
 Ning ajal,
 Sää! toitu on mul
 Enam kui sul:
 Jumala käes.

Linnuke kuiwal oksal
 Kus laulu sul?
 Südames wagas:
 Sää! hääli ja keeli
 Ja hõiskawat heli,

Hääd meeles
 Ja keeles:
 Ja kewadel mul
 Hääli kui sul
 Südames wagas.

Hingeke inimesel,
 Kas kaebad weel?
 Waata ja taewa!
 Sa kanna, mis kanda,
 Küll Jumal wõib anda
 Hääd fundi
 Ja tundi
 Ja lahti teha uft,
 Kus rõõmustust —:
 Jumal kord taewas.

Saksa keelest.

Pärast kaotatud lahingut.

(Talve ajal.)

Meie klaasid kõlavad,
 Kenast' käivad lauldes huuled,
 Väljas tormid möllavad,
 Wuhišewad tuisud, tuuled :
 Meie maja ukse ta
 Matnud kinni lumega.
 Klaasid puruks wišake,
 Wennad, tuisu taldadega
 Tantsib talw nüüd peruste
 Haudadel, kus waišusega
 Hing'wad need, kes tahtsiwad
 Päästa lang'wat isamaad.
 Ümber furnukehade
 Kõjub maru kaarnatega,
 Tahab wiia warjule,
 Kes on langen'd wahwusega :
 Lumega küll katab neid,
 Aga ei ta tröösti meid.
 Kui tord laulab lahke lind
 Kurwastatud kodu kohal,
 Ja kui puhkeb rooši rind
 Päikse soojas joones luhal,
 Siis ka furnulina alt
 Urkab elu isamaalt.
 Ruttu jää ja lume seeft

Saawad siis kõik hauad paistma,
 Haljawatest haudadest
 Häbi taewa pool' saab haistma :
 Häbi suits, ees ärata
 Kättemaksmist leekima.

Senau järele.

Õhtu kellad.

Õhtu kellad loowad
 Heli hellasti,
 Rahu kõla toowad
 Wainult küllani.

Kellad kuts'wad meeli
 Pöör'ma taewa pool',
 Kuulda nende keeli
 Olgu meie hool.

S. Stadelmann'i järel Soome keelest.

Tööst koju-minek.

Hüüd mingem koju rõõmuga,
 Sest otšas päematöö,
 Teg annab warsti puhata:
 Ju ilmub waitne öö.

Meil kaju šaata korda läin'd,
 Meil töö on õnnistan'd,
 Meil filmad rõõmu, tulu näin'd,
 Sest armas rahu rand.

Kes tööd on teinud hoolega,
 Sel magus hingata,
 Ei tunne mingit hirmu ta,
 Waid magab rahuga.

Õhtu.

Wait on ju ilm,
 Päikese film
 Katab end kinni ju tuldpilve looril;
 Õrnuse pilt,
 Diamandi wilk
 Mäha käib temast weel ilmasse.

Loodus heidab rahu hõlma,
 Loomad ja taimed saan'd uinule,
 Minu filma sünnib kõlma,
 Ihu ja hing saab nüüd puhkele.

Soome keelt põhjusemõttel.

Õhtu rahu.

Nüüd järw on wait ja linnud unes,
 Ja kohin kuulda waewalt weel;
 Tu õhtu käes, öö rahu tuleb,
 Kõik loodus nüüd on une teel.

Ja taewa wõlwiist näha tähed,
 Nad meile alla waatawad:
 Ka inime, jää rahul' waga,
 Sest unele ka sina jaad.

Saksa keelest.

Õhtuf.

Küüd kõrgel mäerinnal
 Mets läinud wagašeks,
 Ja wäljal põllu pinnal
 Lään'd helid wähesteks.

Weel ainult oja tafa
 All orus wuliseb,
 Ja pajul' üle aasa
 Kui une-laulu teeb.

Ja wiimsed linnud lä'ewad
 Pea peša rahule ;
 Oh tee, et filmad näewad
 Ka rahu, hingefe.

Fr. Oseri järel.

Metsas õhtul.

Metsa vaikses, pühas widewikus
 Seijan kaunil õhtul kuulates,
 Siis kui taewast ilus imelikus
 Kuu ja tähed paist'wad hiilg'wuses,
 Kohab ojate,
 Lõõsub linnuke,
 Annab lillekene lehtu ka,
 Siis oh mets find kiidan ma.

Kõik on vaik, ja tuule õhk nii waga,
 Mõju suurem nõnda metsa auul;
 Vaikne kõla kostab wõsa taga:
 See on metsa-neitsi õhtu-laul.

Kaunis Looja töö,
 Lehtaw sume-öö,
 Mõnda lahket und fiin näen ka
 Haljas leht'was metsas ma.

Kallil õhtul.

Kallil õhtul kellad hiiüdwad,
 Ilm on püha wagane,
 Tähed kõnet kanda püüdwad,
 Inglise-laulu kuuldakse :
 Rahu südant magustagu,
 Ruhutus und meil magustagu,
 Kuni hommik jälle kääs,
 Ja kui päew meid hiiuab wäes.

Ärgu täitku meie hinge
 Elu mure kallil ööl,
 Ilma tuul, nii kare, winge,
 Waikigu, kui arm on tööl :
 Südant õnnis rahu täitku,
 Taewa rõõmu hingel' näid'ku,
 Rõõmu ilma otjata,
 Mis saab osaks ilmamaa !

Looja walwab.

Si õhtul päike läinud puhkama,
Ja kella heli kõlab tajakesti ;
Kõik ilm on jäänud unel uinuma,
Kuid looja üksi walwab igawesti.

Ei ole kuulda enam kõne häält,
Ja wäli seisab udul wajasesti ;
Kõik inimesed uinu läinud jäält,
Kuid looja üksi walwab igawesti.

Minu-saul.

Minu hilju, kallite,
 Silmad kinni rahule!
 Lahted kujud une a'al
 Ilmugu sull' ilumaal.

Ujugu ju elulaew
 Sääl, kus tundmata on waew!
 Puhka wälja wäsimus,
 Tõuse siis, kui jõud on uus.

Kiiguse.

Äiu, äiu, lapsute,
 Kiigutawas kiigus :
 Küll kord ja kaunike
 Kiigutawas liigus.

Miu, äiu, noorute,
 Kehisewas kaanes :
 Küll kord ja juurute
 Kehisewas laanes.

Miu, äiu, wäikete,
 Sahisewas kaares :
 Küll kord ja inime
 Sahisewas jaares.

Miu, äiu, hellate,
 Sufutawas Jules :
 Küll kord ja wanate
 Tufutawas tules.

Miu, äiu, munate,
 Beer'wal elu õpul :
 Küll kord ja nõdrate
 Keer'wal elu lõpul.

Tähed.

Nüüd tähed taewas paistawad,
 Kõik ilul hiilgawad,
 Ning nende puhast paistmine
 On rahu märgiks ilmale;
 Kui õnne filmad nad.

Küll õhtul waatab ülesse
 Nii mõnel mõttel film,
 Ning meeles mõlgub igatsus,
 Et lõpetaks lahkuks õnnetus,
 Lä'eks paradiisiks ilm.

Täht.

Täht heledam sa,
 Küll kaugel just ma,
 Kuid siiski sind armastan
 Südamega.

Kui kena on ilm,
 Siis hülgaw ju film,
 Ei ole mu hingel siis
 Iganes külm.

Ma waatan ju pääl'
 Küll siin ja ka jääl,
 Su järawat filmastest
 Kiidab mu hääl.

Dh kuis rahuga
 Mu pool' waatad sa!
 Dh tähele, oleksin
 Ma nagu sa!

Satja keelest.

Auu.

Oh tere, sa hõbene kuu,
 Plus wagane seltsimees!
 Kas sa lä'ed
 Wõi mull' jäed?
 Waat', kuis õitseb puu!
 Waata, sa jäed
 Ja mind näed!
 Pilwi ei ees!

Oh lehekuu, armas ning auus,
 Plusam ta kui sume-öö!
 Raste-tilk,
 Hele, wilk,
 Loodusel on lauus.
 Äratad meelt
 Ja ka keelt,
 Sumala töö!

Alpstock'i järele.

Õöl.

Hüüd ilm on widewikul,
 Ja kuu on hiilgamas,
 Ja mäel ja madalikul
 On waitus kuningas ;
 Ja taewa kõrgelt wõlwilt
 Ring nurme kaunist nõlwilt
 Häält meel on märkamas :
 Mäga ja,
 Rahuga!
 Su möödas on päew ja ta waew.
 Sind taewa waitus
 Ratku ka,
 Ta — armu laew !

Hüüd ofjadelt ka kuuled,
 Et lindgi uinu lä'eb,
 Ja unes walu tuuled
 Jään'd wait, waim rahu näeb ;
 Kõik uinunud, mis paha,
 Kõik ahastus jään'd maha,
 Hüüd hinges heli säeb :
 Mäga ja
 Rahuga!
 Su möödas on päew ja ta waew.
 Sind taewa waitus
 Ratku ka !
 Ta — armu laew.

Õ ö l.

Kui ilus sa,
 Tasane waitus, rahustus ka!
 Waad'ke, kuda selged tähed
 Rändawad sääl, üks teist saat'wad,
 Meie pääle alla waat'wad.
 Wagusasti, magusasti,
 Taewa sinast lähedasti.

Saksa keelest.

Šö-saul.

Maga, maga une rahul!
 Lind ka uinub ladwa lahul,
 Armsalt kast ju kahiseb,
 Westi sala sahiseb:
 Maga, maga rahuga,
 Ole waewast waba sa!

Unenäo kaunil kujuk
 Olgu sinu hing nüüd ujul!
 Sinu joowid salajad
 Mingu täide, magusad:
 Maga, maga rahuga,
 Ole waewast waba sa!

Sünnipäewaks.

Nõnda kui särades paistab meil' sätendam päite,
 Mida ei pimesta pahade ilmade äite,
 Paistku ka nüüd
 Täna sull' rõõmu ja hüüd!
 Tooks see sull' lootuse läite!

Sündigu löbudust ala sull' kallistest töödest,
 Sünnistust päewadest, rahulist maitsemist öödest!
 Sõprade wiir
 Olgu sul ümber kui piir
 Ühtluse paeltest kui wöödest.

Soow sünnipäewaks.

Kui koidul ju punetab ilude ilm,
 Kui päikest ju märkab su imestaw film,
 Kui uni on karastan'd jõudu ja meelt,
 Siis paneme liikuma kõlawat keelt,
 Jah kõlawat keelt.

Me soowime õnne ja rõõmu ja hüüd,
 Me soowime terwist ja wõimu jull' nüüd:
 Oh ela ja kosu weel kaua me seas
 Ja wiibi ja otsani tugewas eas,
 Jah tugewas eas!

Äratus kaunikesele.

Oh tere sa, nüüd waitjel ööl
 Mil kuu meil' walgust jalwab,
 Mil armu wäel ning armu tööl
 Sull' ainsal' film mul walwab.

Oh tere sa!
 Sul mõttes ma?

Oh tere sa, küll sulle auul
 Mii majas, metsas, wainul
 Mukt kõlab weel ning armu tööl
 Sull', kaunil', armsal', ainul'.

Oh tere sa!
 Sul mõttes ma?

Geisrile.

Sa õnnel meile andsid ennast
 Oh meie kallid sõbrake!
 Su täht meil' jälle paistab kenast',
 Toob õnne tuhandetele.

Sull' laulu heli kõlab wahwast'.
 Meid armastad ja, oma rahwast
 Meil' isaks kõnnid eel.

Wene keelest.

Hauas.

All hauas on rahu, jääs pimedas,
 Kus wäsinud hinged on uinumas;
 Jäi keegi ööks hingama ämaral,
 Ei ärka ta ülesse koidu a'al.

Kes kandis kord risti siin ilma pääl,
 See rahuga puhkab all hauas jääs;
 Käib maru ja möllab siin ülewal,
 Ei hirmuta teda ta ial all.

Satja keelest.

Suriija laps.

Armas ema, juba lähen mina
 Ilmast taewa-isa sülesse!
 Ara nuta, kallis ema, fina,
 Et mind tahab tema omale!
 Minu ihu katab hele-walge lina,
 Puhas on mu süüta hingefe!

Juba kuulen inglid, kallis ema
 Nende laul, oh küll on ilus see!
 Minu kõrwal kõlab juba tema,
 Kutsub ülesse mind rõõmule.
 Sää! saan taewa loojaga ma kõnelema,
 Jää siis Jumalaga, emate!

Armastus.

Armastus, oh armas and,
 Mis on meile taewast antud,
 Kalli meele kaunis kand,
 Hinge iluks antud!
 Sinuga on armas elu,
 Kerge kanda ränkus, pelu!
 Sinuta on elu kurw.
 Sinus, kui ja hinge pantud,
 Luulel õis, leht ja urw.

Looda ning armasta.

Looda üksnes, waitfel ööl
 Armastus on walwjal tööl.
 Dota, läheb mööda pime;
 Enne kui sul möte uus,
 Teretab sind koidu ime,
 Dota, walwab armastus.

Hädas, leinas näe und,
 Ruda lööb sull' kuldne tund.
 Ei sa igawesti kao,
 Kewade on ligidal,
 Eks siis lillekate wao
 Täewast maha kaunil a'al.

Kindlalt, soojalt armasta,
 Ei siis waene ole sa.
 Waitfel armastuse püüul
 Glu kurbtus põgeneb;
 Glu, rõõm on hinges hüüul;
 Armasta, see imet teeb.

Scribe järele.

Kui ei.

Kui ei võiks teha palwet,
 Küll õpiksin ma jul:
 Üks pilt ju filma jisse,
 Ju palwe keelel mul.

Ma tänan ilma loojat
 Sind nähes, puhas neid,
 Ma tänan, et ta sidus
 Meil ühte südameid.

Saksa keele järel.

Üks öis.

Ma kewadel kord warmjal
 Kurw kõnd'sin heinamaal,
 Üht' õit jääal ilul armjal
 Siis nägin haljal ra'al.
 Mull' naeratas ta lahkesti
 Ja õitfis rõõmjalt edasi.
 Oh armas, oh ilus!

Nüüd, kui mul ial mahti,
 Ma teda waat'ma läen,
 Mu meel on talle lahti,
 Täis hüüd, kui teda näen.
 Ei unustada teda wõi,
 Nut elu ta mu hinge tõi.
 Oh armas, oh ilus!

Ei mina teda murra,
 Ei wiga talle tee,
 Ei tee, et wõiks ta surra,
 Ta õitseb minule.
 Ma istutan ta juurtega
 Pea kodu aeda kaswama.
 Oh armas, oh ilus!

Pilt uuenäos.

Kui asemel rahus hingam
 Ma ööse ja une sees,
 Siis näen armsat pilti
 Ma waimusilma ees.

Kui waewalt on waike uni
 Mu filmad ju kinni pann'd,
 See pilt siis tuleb taha,
 On mind nii kosutan'd.

Kui kätte on tulnud hommik,
 Ei pilti ma uuusta,
 Waid kannan teda hinges
 Küll terve päewa a'a.

Heinrich Heine järel.

Kui näeksin.

Kui näeksin ma nõmme pääl
 Sind maru sees,
 Ma kaitseksin sind kuuega
 Sul seistes ees.

Kui marus juhtub õnnetus
 Ja hädaoht,
 Siis on sul minu rinna na'al
 Küll kindel koht.

Kui oleksin ma kõrbes sääl,
 Mis kuu ja kuum,
 Ta on, kui oled minuga,
 Mull' taewa ruum.

Kui oleksin ma kuningas,
 Kel riik ja maa,
 Küll minu kroonis ilusam
 Siis ehe sa.

Saksa-keelsel põhjusel.

Seekiw film.

Armu kuuma leekiw film,
 Unusta nüüd käreaw ilm,
 Waota kofku ilus kulm,
 Ilmugu sull' ingli-pulm!

Sadagu ka wäljas lund,
 Rewadest ja näe und,
 Kus sull' armul annan suud,
 Kuiz sul ümber lilled, puud!

Armu hülg.

Kuu paistab heledasti
 Ja tähed süra väes:
 Me käime wagusasti
 Ja rõõmsast' käsi käes,
 Ja taha, nagu waade,
 Käib üle kõigi maade
 Teeb priiks, mis sidun'd saade,
 Dõ rahu magus wõim.

Oh nõidus määramata,
 Nii õnnis 'pole see,
 Kui see, kui määramata
 Mul kaenlas armuke.
 Tah ligidalt ja kaugel
 Mul pill lä'eb filmalangel
 Müll sinna, kus nii augelt
 Mind ootab iluke.

Portugali rahwalaulu järel.

Läh'me metsa!

Ma läksin täna turule,
 Säält talle osta tahtsin :
 Üks imeilus neiuke
 Säääl oli, teda waht'sin.

Oh tule, neitsi, minuga
 Müüd noppima punalille,
 Jah tule ühes metja sa,
 Säääl wõime punalille noppida.

Kui läh'me metja kõndima,
 Kii ütles neiu ilus,
 Ei tea, ehk siis ju tahad sa
 Müüd punalille wilus.

Oh tule, neitsi, minuga, jne.

Kui pean õigesti ütlema :
 See punalill mu meeles
 On sinu punahuul, oh sa,
 Ta kiitus on mu keeles.

Oh tule, neitsi, minuga, jne

Wana Brantsjuse rahwalaul Brunette järele.

Kutse.

Läti nüüd, ilus neiu,
 Eks ju tund, ootel peiu,
 Oh tule ju kaasiku!
 Kuu ju särab läbi puude,
 Lõbusje ja tule uude!
 Oh tule ju kaasiku!

Kui ju käib kandlest kõla,
 Lahti tee aken, öla,
 Oh tule ju kaasiku!
 Lehekesed libistagu,
 Meie hinged armu saagu!
 Oh tule ju kaasiku!

Hollandi wana rahwalaulu järel.

Äratus.

Armas neitsi, kuule mind,
 Uken hilja lahti,
 Sest mu süda ihkab sind,
 Ei tal rahu mahti.
 Kui ka waljud müürid sind
 Silmast wõinud wõtta,
 Üksigi ei wõi keelda mind
 Laulus sulle tõt'ta.

Kui ju wainul õhtu lend
 Udu langu ajal,
 Siis ma üles winnan end
 Aknale puu najal.
 Plus waewa-kandja ja,
 Aknale siis asu,
 Minu hinge wõitija,
 Laulud mulle taju.

J. Sahdn'i järel.

Äratus.

Minu laul weel taja hüüab
 Läbi waitse öö,
 Sulle ütelda ta püütab :
 Tule armuke.

Metjas kuulda kohisemist,
 Kuu on kõrges ta :
 Wihamehhe waritsemist
 Üra kardata ja.

Kuule, ööpik tõstab hääle :
 Oh ta palub sind
 Armjast' käies sinu pääle :
 Võta vastu mind.

Tema mõistab armuwaewa,
 Hinge igatjust,
 Ime-wäel, nagu taewa
 Tõstab armastust.

Saa mu wasta heldeks sina,
 Kaunis tuwike,
 Sind nüüd kartes ootan mina,
 Oh mind rõõmsaks tee !

Päike ja kuu.

Hi jeda soowi mina,
 Et päewa paistel sina,
 Ei jeda soowi mina ka,
 Et kuu sull' tuleb hiilgama:
 Sull' mina kuu ja päike,
 Sull' üksi annan läike,
 Sull' tasuu päikest, kuud,
 Sull' musutan ma palet, juud,
 Waat' jeda soowin mina.

Lüügi rahwalaulu sõnade järel.

Soow.

Oletsin linnuke,
 Vendasin sinule,
 Armuke, ma:
 Et aga ei wõi ma,
 Jään üksinda.

Olen küll kaugel ma,
 Unes mu juures ja,
 Kõnet siis juus:
 Aga kui ärkan, siis
 Igatus uus.

Saksa keelest.

Lilleke.

Oh ütle mulle, lilleke,
 Et kellele siin õitsjed sa?
 Su lehed haljad peiule,
 Saad tema tuba ehtima?

Jah, nii see on,
 Sa oled temal' iluks.

Ta paneb sinu kaswama,
 Kus iga päew ta näeb sind,
 See üle rõõmul hüüab ta,
 Ja tundes tujub tema rind.

Jah, nii see on,
 Sa oled temal' iluks.

Terwist!

Tasa mölgub mõnul nüüd
 Kella heli meesel:
 Kõla, wäike laulu hüüd,
 Kõla kaugel keesel!

Kõla sinna majale,
 Ümber lilled pinult,
 Kui ja näed roosik'se,
 Ütle terwist minult!

Heine järelle Saksa keelest

Õrn neiuke.

Õrn neiuke,
 Sa oled eluks mulle.
 Sa õnneks mull',
 Sest minu hüüd käib sulle.

Su iludus
 On alati mu meeles.
 Sind igatsen
 Ma südames ja keeles.

Saksa keelest.

Kui käisin.

Kui käisin suwisel õhtu a'al ;
 Kord niidul haljal ma,
 Siis lindude hääli hilja
 Kuulsin metsas ma libistama.

Need mälestasiwad õune mull',
 Mis omaks minul siin,
 Kui armukejega ühes
 Mina tundmusel jostistasin.

Soome keelest.

Kust?

Hüwad on küll kõik tüdrukud,
 Ilusilmad, sulakeeled :
 Kust aga pahu naini tuleb,
 Mis siis muudab neil meeled?

Nõnda on, lähen põhjalla,
 Kiwid kullal hiilgawaijed,
 Wii kui kaunist oma koju,
 Siin see muutub kui nainjed.

Soome rahwaluule järel.

Soow neindese.

Neindesed nooredesed,
 Kuldatulmu kaunidesed,
 Kuulge minu kõne kõmu!
 Flu meel teil ihaldagu,
 Kaunidusta kaswatagu
 Armsust süda sütitagu!
 Suusta tulgu sõbra-sõnu,
 Meele mõtetesta mõnu,
 Põue põhjast kuldapuhjust!
 Süda olgu ilma jüüta,
 Meel ka ilma paha püüta,
 Põue puhas puutumata.

Rahwa sõnade põhjusel.

Mari.

Mari minu armuke,
 Mari minu marjake!
 Wõtan Mari omale,
 Mulle tuleb Marike.

Wene rahwalaul.

Horatius ja Lydia.

(Horatii odæ III. 9.)

Seni kaua kui olin ma
 armas sull' ning ei weel ükski su hiilgawat
 kaela armsamalt ümbritsen'd,
 õndsam olin ma kui Persia kuningas.

Seni kaua kui olid ja
 ükski minu, ja weel enam ma olin Chloest,
 auu sees oli nu nimi, ja
 auusam olin ma kui roomlaste Ilia.

Müüd mind armasteb Chloe, kes
 laulab kaunisti; mäng kõlab ta käes hääst':
 ta eest surra ei karda ma,
 kui ma tean, et ta hing seeläbi hoitud saab.

Mind, waat', armastab Calais,
 wastastikku me waim üks teise wastu teeb,
 kaht' kord' surra ei karda ma,
 kui ma tean, et ta hing seeläbi hoitud saab.

Kuis, kui endine armastus
 jälle tuleb ja meil südamed sõlmitseb?

Las' jääb kollase pääga Chloe!
 Lahti Lydiale südames uuest' üks.

Eh! küll tähest ta ilusam,
 fina kergem kui kord, äkise wihaga,
 petja, pillaja; ometi
 elan sinuga ja suren ka armsamalt.

Horatius'e järele Sadina keelest.

Ilusilm laulus.

Ilusilm, oh waata
 Lahkelt minu pääle,
 Wõta helil jaata
 Mind, kui tõstan hääle :
 Sinu järapalgel
 Kui päik'je walgel,
 Üksi õnne algel
 Olen ma.

Ühes lõbusasti laulame siis,
 Raugel kõlab meie laulude wiis,
 Otsegu kaks lindu
 Helistame rindu,
 Silm see waatab filma
 Ilu ilma.

Kus ja käisid?

Kus ja käisid, wennakene,
 Öhtu õhul hellal,
 Enne õhtut, enne eha,
 Enne kõla kellal?

Käisin wenda waatamasja
 Wilja wiimisel wihul,
 Kubusida kõitemasja
 Kiirel tööde kihul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Kena luha keerul,
 Enne õhtut, enne eha,
 Päewa walge weerul?

Käisin öde aitamasja
 Luhal, niidu lõpul,
 Saadu looma jaatemasja
 Heinalisi õpul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Pärast päit'se loojal,
 Pärast õhtut eha ilul
 Dösel, rahu toojal?

Käisin, kaunis küsijake,
 Armukese aasjal,
 Kikkal rinnal, tulewafel
 Kallil, kaunil kaasjal.

Neiu kõnd.

Tahan teile ütelda,
 Kuis läks neiu kõndima :
 Oh kui armas ilus,
 Kui kõndis neiu puude wilus,
 Kui puude wilus kõndis ta !

Tuli wasta peiuke,
 Ütles : Ilus neiuke,
 Kas sa tuled mulle,
 Sest minu süda tujsub sulle,
 Ta tujsub sulle ainjale ?

Neiu hästi häbenes,
 Aga süda hüppas sees.
 Ütles siis : Jah tulen,
 Ja ikka sinu päralt olen
 Su päralt olen iganes !

Ja siis peiu neiule
 Wusu andis armsaste.
 Pärast saiwad pulmad,
 Küll oliwad need rõõmsad pulmad,
 Jah rõõmsad pulmad kahele !

Tujukas neid.

Kui waatan sind, siis pilkad mind,
 See teeb, et raske minu rind;
 Sind hüüab armsast' minu keel,
 Kuid külm on sinu meel.
 Waata, oh üks ainus ferd, üks korra ke,
 Haledast', mis arm tein'd minule!

Kui tulen ma, siis lähed sa,
 Eks see mu südant hirmuta!
 Kui järel tulen, kurjustad,
 Et kõik mind wahiwad.
 Oh jää weel üks ainus ferd, üks korra ke,
 Trööstima, mis arm tein'd minule.

Kui räägin ma, wait oled sa,
 See südant haawab waluga.
 Jah! ütlen ma, ei! ütled sa,
 Eks see mind kurwasta!
 Wähenda üks ainus ferd, üks korra ke,
 Ahastust, mis arm tein'd minule.

Kui nutan ma, siis naerad sa,
 See täidab hinge hirmuga.
 Kui naeran ma, siis nutad sa,

Sest olen rahuta.

Nuta ka üks ainus lord, üks korrake,
Nuta ka, mis arm tein'd minule.

Kuid nii on mood jul kelmit'sel
Ja teistel sinusugustel,
Sest et ja mu eest põgened,
Näen, et mind armatjed.
Armasta mind ainus lord, üks korrake,
Korrake, mis kestab hanaſe.

Päältwaatajad on rahul ka,
Et lepp'sime üks teisega.
Kui aga nõnda 'pole see,
Siis ühes palume:
Olge rahul ainus lord, see korrake,
Teine lord ei sääraſt nalja tee.

Sakſa keeleſt.

Ketraja.

Oh ketra, mu armas tütar,
Sull' kingad siis toon.

No jah, minu armas ema,
Neil pannal ja soon:

Aga ketrada'p wõi ma,
Tööd teha ei ka,

Sest minu wäike warwas — küll ta, küll ta —
Sest minu wäike warwas, küll walutab ta.

Oh ketra, mu armas tütar,
Siis kuue toon sull'.

No jah, minu armas ema,
See passib ka mull' :

Aga ketrada'p wõi ma,
Tööd teha ei ka,

Sest minu wäike warwas — küll ta, küll ta —
Sest minu wäike warwas, küll walutab ta.

Oh ketra, mu armas tütar,
Teeri maja sull' siis.

No jah, minu armas ema,
Sel katus ja wiis:

Aga ketrada'p wõi ma,
Tööd teha ei ka,

Sest minu wäike warwas — küll ta, küll ta —
Sest minu wäike warwas, küll walutab ta.

Oh ketra, mu armas tütar,
Siis mehe toon jull'.

No jah, minu armas ema,
See sünnibgi mull'.

Küüd ma ketrada mõin küll,

Tööd teha kui torn,

Ei waluta mul warwas, ei sõrm, ei sõrm,

Ei waluta mul warwas, ei waluta sõrm.

Safia keelest.

Armastuse walu.

Kui nägin sind, end waotas
 Mu hingesse su film,
 Mu süda rõõmu leeki a'as,
 Mu waimul iluilm.
 Oh paha tund, miks tulid ja,
 Ei armu toonud ja.
 Küll armastasin palawalt,
 Oh, oh, ent ei ta jalli mind!

Ei rõõmu enam tunne ma,
 Mu süda murdub ka,
 End minust kaugel hoiad ja,
 Mind ei wõi sallida.
 Ma pean hauda langema
 Sest mind ei tahta ja.
 Küll armastasin palawalt,
 Oh, oh, ent ei ta jalli mind!

Reapelt rahwalaulu järel.

Armastaja soow.

Waata, lilled wärisewad
 Ohtu wilu tuule käes!
 Hinged walust kärisewad,
 Kui on lahkumine käes.
 Oh jää mull' sa, mu süda wait,
 See olgu sinu armsam puhkepaik.

Ei jääl wõõral kohal laugel
 Inimesed ole hääd!
 Pisar sinul tihti laugel,
 Kui sa mõttes seisma jääd.
 Oh jää mull' sa, mu süda wait,
 See olgu sinu armsam puhkepaik.

Saksa laulu põhjusel.

Igatsus.

Hallis hing, oh tule tagasi,
 Sind ootab alati
 Mu süda hellasti.
 Üks pill, mis film sulst saab
 Ka siis, kui surmgi ähwardab,
 Mind wiimaks toetab.

Saksa keelest.

Kus järwe äär.

Kus järwe äär, kus järwe äär,
 Sää! kohiseb haljane mets,
 Sää! kurwalt käib neitsike kaebates,
 Ta kaebab, mis waewab ta meelt.

Tal süda walu, häda täis,
 Siis kohiseb haljane mets,
 Ju neiu ke matnud end järwesse,
 Sest lewad wast kaldased puud.

Rootsi rahwalaulu järel.

Ilus neiu.

Puna-roosilt paistis tema pale,
 Sinitaewalt naeratas ta film,
 Palmipuu ta keha, sirge, sale,
 Tema ilu — kewadene ilm.

Taewa rõõmu tema rinnalt lootsin,
 Tema kaenlast paradüüsi hüüd,
 Temalt õhkamata õnne oot'sin,
 Teda saada oli minu püüd!

Elu saatust kale, karm ja wilu
 Kandis temalt minu kaugele:
 Roosi-pale, ihu ime-ilu
 Saanud õnne-saagiks teisele!

Kuiwanud lill.

Oh lill, mis andis mull' armuke,
 Sind maetagu minuga hauasje.
 Kuis waatad mu otša nii haledast'!
 Kas tead, mis waewab mind walufast' ?
 Oh lillekene, kuis närtsin'd ja,
 Mu filmast pigistad pisara!
 Ei pisar lillekest haljaks tee
 Ega hüüa armukest elusse.

Küll tuleb kewade, talw kaob ta ees,
 Siis lilled õitsewad rohu sees:
 Kuid hauda minuga pandakse
 See lill, mis andis mull' armuke.

Kui keegi kõnnib siis hauak'se ees
 Ja mõtleb: küll oli truu see mees;
 Siis lillekene, oh tärka wäes,
 Sest tali on otšas ja lehekuu käes.

Mul seis'wad alati filmad siin wees,
 Ei ole küll rõõmu mul elades;
 Ma minna ka igatsen hauasje,
 Kus juba nüüd hingab mu armuke.

Sind mulle, lilleke, kinkis ta,
 Kui hakkas ilmast ju lahkuma.
 Nii kui su ilu on närtsin'd nüüd,
 Nii on närtsin'd ka minu rõõm ja hüüd.
 Mu käes ei enam ja õitsma saa,
 Mu elu närtšib nii wiimaks ka.

Jah lill, mis andis mull' armuke,
Sind pandakj' minuga hauasje.

Kui keegi kõnnib siis hauak'se ees
Ja mõtleb: küll oli truu see mees!
Siis lillekene, oh tärka wäes,
Sest tali on otsas ja lehekuu käes.

Satsakeelisel põhjusemõttel.

Soow neiuse.

Neiu, sinu ilus hiilgaw sinifilm
On mu Eeden, taewas, õnne-, ilu-ilm.
Marmorõunad koidu-puna õrnal walgel
Hõõgawad su noore jumeduse palgel.

Meel sul kuldse-juukselises ingli-pääs
Mõlgub mõttes mõjulises, puhtas, hääs.
Sinu alabastri-rind lööb, tuksub, liigub,
Waob, tõuseb, tundmust äratades kiigub.

Oh kui sinu sini-film küll waataks mind!
Oh kui lendaksin su taewa ma kui lind!
Ditsek mull' su pale, asuksin su rinnas,
Mõjuksin su mõttes, ilutseksin hinnas!

Jahimees.

Kütt ratsa jahiteel rutates
 Läts metsa laanesje,
 Hult linda oškaja jahimees
 Sai saagiks omale.
 Siis tõttas koju ta lauluga
 Ja pani sarwe ka kõlama:
 Tra-raa, tra-raa,
 Et kuuleks naesuke.

Ju kaugelt naesuke teda näin'd
 Ja söögi walmistan'd,
 Tall' woodi lilledest üles tein'd
 Ja joogi walmis pann'd.
 Siis wöttis jahimees kaenla ta
 Ja uinus rõõmsasti magama,
 Tra-raa, tra-raa,
 Döl ööpik lõksutas.

Kui laulis hommiku lõoke,
 Siis wöttis püssi ta,
 Ja metsa müdinal hobune
 Ju tõttas temaga.
 Jaht lendas pikuti luhtade,
 Ju jääger lindude järele:
 Tra-raa, tra-raa,
 Tal meeles naesuke.

Kui üks kord ratsutas kodu ta
 Tal raske oli waim :
 Ei enam naesukest näe ja,
 Tal ütles tume aim.
 Küll täie häälega laulis ta,
 Küll puhus rõõmsasti farwega :
 Tra-raa, tra-raa,
 Ei kuulnud naesuke.

Müüd astus jahimees majasse,
 Ei sööki walmis jääl,
 Ei jooki kallatud kannusse,
 Ei lille woodi pääl :
 Ja wäljas lastese rohu sees
 Ta nägi armukest kohkudes.
 Oh häda, walu, hirm,
 Surn'd oli naesuke !

Müüd mõttis hobusel päitsed pääst
 Ja lastis lahti ta,
 Siis warnast ühe neist püssidest
 Ta laadis kuuliga,
 Weel jahilaulu siis laulis ta,
 Weel sundis farwe ta kölama :
 Tra-raa, tra-raa,
 Ja läks, kus naesuke.

Kaunis tuwikene.

Oh tab kaunis tuwikene
 Päewal, öösel raskeste,
 Tema armas sõbrakene
 Lendas kauaks kaugele.

Ei tal ole öösel unda,
 Süda kurdab alati,
 Üksnes siis võib rõõmu tunda
 Kui on sõber tagasi.

Wene keelest.

Tühi lootus.

Oh ja armuke,
 Ilus neiuke,
 Ära istu ja akna all,
 Ära sütita küünalt põlema,
 Ära oota ja sõpra tulema!

Wene keelest.

Soldati noorik.

Noorik, noorikute,
 Noorukene,
 Polgu soldatit'je
 Armukene!
 Juba küllalt käia
 Tänavates,
 Kaasakesta kurta
 Veina kattes!

Wene keelest.

Mälestus.

Kus käisid sa, kus käisid sa,
 Oh kaimuke?
 Ma käisin kalli kalmulla,
 Oh waimuke!
 Sääl lillekesed lehtawad,
 Oh kaimuke,
 Sääl kannikesed kaswawad,
 Oh waimuke.
 Mis tundsid sääl, mis tundsid sääl,
 Oh kaimuke?
 Sääl tundsin kalli mälestust,
 Oh waimuke;
 See hingesse tõi haledust,
 Oh kaimuke;
 See meelesse tõi mõrudust,
 Oh waimuke.

Jaan Anderson.

Jaan Anderson, mu arm,
 Küll üksteist meie näin'd,
 Kui must weel sinu juuks,
 Ning ots ka kõrgel' käin'd.
 Ei enam tukka, silu,
 Nüüd wanadus on karm,
 Sul Jumal kaitsku halli pääd,
 Jaan Anderson, mu arm!

Jaan Anderson, mu arm,
 Me mäel, orul käin'd,
 Ja mõnda rõõmu, hüüd
 Me ühes ilus näin'd.
 Pea löpeb käsi käes
 Meil elu ja ta karm,
 All saame hauas õnnist und,
 Jaan Anderson, mu arm.

Robert Burns'i järel.

Troosti sõna.

Päit' se walguš, heleduš,
 On minu hinges uus,
 Just nagu lin nuke
 Keel helil ka:
 Kurbtuš ma unušan,
 Kõõmjaks ma jälle jaan,
 Et nüüd mu oma ja,
 Su rinnal ma.

Rohelise wainu pääl
 Lillesid õitseb jääl
 „Ära mind unušta“
 Ja teisi weel:
 Aeg lilled närtšitab,
 Armastuš tšestma jaab,
 Kui süda murtud ka
 Ja waitib keel.

Jumalaga-jätmišeks
 Me kahwal palel, eš
 Anna weel sina suud,
 Kui surma läen.
 Waota mul kinni film,
 Soowi mull' rahu ilm,
 Ütle: Küll ütštorb ma
 Sind jälle näen.

Sissekord.

Salmikute tuuma järele.

	25t.
Teretuseks	3
Siamaale ja kodule	5
Rändamisest	18
Yaulust	20
Pidustamisest	34
Hüppamisest ja heljusl	40
Marssimisest	43
Kõõmust ja ilust	48
Pulmadeks	52
Kurbtus ja kadumus	60
Sahtumisest ja taugusest.	65
Doomulikust olust	69
Kewadest looduses ja elus	76
Suwel, sügisel ja talwel	114
Sõhtul ja ööl	129
Sünnipäewaks	145
Saual	149
Armastus ja elu	151
Sgatsus ja armuwalu	178
Troost	186

Salmikute tähtkoera järele.

	25t.
All hauas on rahu.	149
Armas ema, juba lähen mina	150
Armas neitsi, kuule mind	161
Armastus, oh armas and	151
Armute naerust õhteb	42

Armu kuuma seekiv film	157
Armsalt särab nüüd meil päike	91
Ei mingit siin ilmas jää	61
Ei jeda soovimäina	163
Et kõlaga me lauluhääl	6
Saljastele mägedele, sinna	99
Selide lained, Eedeni ained	31
Silja lillekesed aias	122
Süwad on küll kõik tüdrukud	166
Su nüüd ehiv maailma	91
Suus tuldne kevade	89
Suusilm, oh waata lahkelt	169
Sudra on warjaks mehele	57
Saant Anderson, mu arm	186
Sumal, kes ja wägewam	19
Su tuul see puhub	66
Su õhtu päike läinud puhkama	136
Kallil õhtul kellad hüüdwad	135
Kallis hing, oh tule tagasi	177
Kallis ja kaunis, mu südames	5
Kallis rahu, tule ja	74
Kas laulsid kevade linnu laulu keeli	97
Kes oled, waba ning hele hääl	108
Kevade ju naeratab	85
Kevade tulnud üle maa	82
Kevade tuul, kui puhub ta	87
Kirik seisab lille-ehites	53
Kodu armas sünnikoht ja	14
Kui asemel rahus hingam	155
Kui ei mõiks teha palwet	153
Kui etu koorem surub sind	64
Kui ilus ja, tasane waikus	143
Kui ju ilm ilul hiilgab	102
Kui ju kevade ilu	90
Kui ju lendab pääsuke	65
Kui kaugel me mõõrsil	17
Kui koidul ju punetab ilude ilm	146
Kui kõne-lõnga looksin	9

	257.
Kui käisin suwisel õhtu a'al.	166
Kui linnud laulawad	81
Kui lähen käima wainute pääl	120
Kui ma noor ja meel mul rõõmus	69
Kui mul kurwaks läheb meel	26
Kui nagu lind mu rind.	40
Kui näeksin ma nõmme pääl	156
Kui nägin sind, end waotas.	176
Kui on sume sügise ju jõudnud	124
Kui päik'se hülgl'wad jooned.	52
Kui tahad rõõmsalt rännata	101
Kui waatan sind, siis pilkad.	172
Kus järwe äär, sääl kohiseb.	178
Kus käisid sa ;: oh kaimuke?	184
Kus ma wiibin rõõmuga	16
Kus sa käisid, wennašene?	170
Kuule, helid kõlawad	23
Kuule, kulla wennašene.	39
Kuule, laulmas on lahkesti keeled	116
Kuulete nüüd, lahke on hüüd	56
Kuu paistab heledasti	158
Küllin lilli, neiu noorukene	75
Küll hüüdsiwad, laulsiwad linnuk'sed	98
Küll oli huwi, kui sul a suwi	114
Küllm on wäljas talwel ilm.	125
Kütt ratsa jahiteel rutates	181
Laenetamas nagu meri	72
Laske lipud lehwitada	34
Laula, kui sul iluaeg	21
Laula, laula, kullake	27
Laula lahkest, keelešene	25
Laula lahkesti, linnukene	86
Lauljad, läh'me jalutama	36
Laulu hääl! Kui kaunis oled sa	32
Linnuke külmal talwel	126
Looda üksnes, waiksel ööl	152
Läki nüüd, ilus neiu	160
Läksin mina suwe öösel käima	121

	Shf.
Maga, maga une rahul	144
Ma fewadel forð warmfal	154
Ma kõnnin wäljabe äärel	123
Ma läffin täna turule	159
Ma olen lahke laulumees	29
Mari, minu armute.	167
Meie klaasid kõlawad	128
Meil armas oled ja	93
Mets, oh imeilus paif	106
Metsja waitfes pühas widewikus.	134
Miks on raske minu süda	60
Miks ja laulab, linnukene	48
Mingem nüüd .: mingem marsfides	45
Minu armas isamaa	8
Minu laul weel tasa hüüab.	162
Mis ihtad ja rinnas	63
Mis on, mis südant mul rõõmjaks teeb.	13
Mis on sul armas?	20
Mu armas isamaja.	18
Muru äärel toa toga	105
Mäe haljal palistusel	100
Meiute, peiute, tulge lauluga	43
Meikesed noorekesed	167
Meiu, sinu ilus hülgaw sinifilm	180
Noorif, noorikute, noorukene	184
Rõnda kui särades paistab	145
Rähkem! Ihu mees on tulnud	92
Nüüd ilm on widewikul	142
Nüüd järw on wait	132
Nüüd kõrgel mäe rinnal	133
Nüüd mingem koju rõõmuga	130
Nüüd tulewad kenad fewadesed päewad	76
Nüüd tõstame kõik hääle	54
Nüüd tähed taewas paistawad	139
Oh armas õht, mis fewadel	83
Oh ilus neiu, oh kena peiu.	117
Oh kallis maa, mu kodumaa	11
Oh kallist rõõmu, kaunist ilu	94

	Dht.
Dh kellel puhas tundmine	73
Dh ketra, mu armas tütar	174
Dh kewade, kuis olid sa nii armas.	112
Dh laulgem nüüd ja tõstke hüüd	35
Dh leheke, ja lehkad küll	102
Dh lill, mis andis mull' armuke	179
Dh minu wennad, oh minu õed	19
Dh oruke kodus, täis ilu	15
Dh rõõmusta: nüüd ilusaks	84
Dh ja armuke, ilus neiuke	183
Dh tere, kaunis noormees	77
Dh tere, sa hõbene kuu.	141
Dh tere sa nüüd waitfel ööl	147
Dh tere täna rõõmuga, kewade	78
Dh waitne, magus õht	88
Dh ütle mulle, lilleke	164
Dh'kab kaunis tuwikene	183
Dja, kas heinamaal jookseb.	67
Dleffin linnuke	163
B ehmed õhud musutawad huuli.	96
B ilwed ülewal rändawad	70
B ilwede kaudu, lindude teedel	71
B unaroosilt paistis tema pale	178
B ait'se walguš, heledus	186
R uttu oma woodi päält	22
R õõmust sõna :; toodi meile	75
R ühime rändama, kargame kõndima.	46
S a metsa mine kõndima	107
S a õnnel meile andsid ennast	148
S ee isamaa-laul, mis laulan ma	5
S eni kaua kui olin ma armas	168
S est a'ast kui olen ma	68
S ind armastan mina, mu isamaa	7
S ind teretan ma, oh kodumaa	12
S uwi armas, tule ja	113
S õidau, sõidan sõbrale	51
S ääl wäljal õit'wad lilled	104
T aadi ratas, eide ratas.	41

	261.
Tahan teile ütelda, kuis	171
Talutoas juba tantsude töö	55
Tasa mölgub mõnul nüüd	165
Te armsad linnuk'jed, laulge	49
Teid ma teretan, Eesti-maa pojad	3
Tere tulemast, oh wäik'jed linnukesed	79
Tulge kofku, Eesti pojad	10
Tulge nüüd! Rõõmu hüüd	44
Tuulekesed tuhistanwad	62
Täht heledam, ja küll kauge!	140
Täna jah ;: olen mina rõõmus.	48
Uinu hilju, kallike	137
Waadake wälja, jaani-lill wäljas	88
Waat', kuis marud jääb möllawad	71
Waat', metsa ääres männapuu	109
Waat' metsakesest mäe rinnal	119
Waat', wõhid käiwad keset ööd	47
Waata, kuda juwe ajal.	115
Waata, lilled wärisewad	177
Waata, lillekesed löbu lehkawad.	103
Waike on ilm, wagane film	80
Waike öö nüüd ilma katab	111
Wai on ju ilm, päikese film	131
Wennad, läh'me lõbulaulul	37
Wennad, oh astugem nüüd	28
Õhtu kellad loowad heki	129
Õrn neiuke, ja oled eluks mulle	165
Õiu, äiu, lapsuke	138
Õra nuta, emake	58
Õra nõelu, emake	59
Õpik, armas õpik ja	50

Ar 892

Hermann, K.

Sind 30 fop.